

ZASAVSKI Vestnik

LETO VI, ŠTEV. 43

TRBOVLJE, 28. OKTOBRA 1953

GLASILO SOCIALISTIČNE ZVEZE DELOVNIH LJUDI ZASAVJA

Izdaja Okrajni odbor Socialistične zveze delovnih ljudi v Trbovljah — Urejuje in odgovarja uredniški odbor — Odgovorni urednik: Stane Šuštar — Tiska Mariborska tiskarna v Mariboru — Naslov uredništva in uprave: „Zasavski vestnik“, Trbovlje 1, uprava radnika — Telefon št. 54 — Račun pri podružnici Narodne banke v Trbovljah št. 614. T-146. — List izhaja vsako sredo — Letna naročnina 300 din., polletna 150 din., četrtletna 75 din., mesečna 25 din. — Posamezna številka 8 din. — Rokopisi morajo biti v uredništvu najkasneje vsak petek doopolne in se ne vračajo.

Veliko predvolilno in protestno zborovanje v Trbovljah Tudi pri volitvah manifestirajmo enotnost in odločnost naših narodov

Iz vseh predelov trboveljske doline so prihajali preteklo sredo dopoldne ljudje na trg na Vodah pred spomenik Revolucije, kjer se je ob 5. uri popoldne vršilo veliko predvolilno in protestno zborovanje trboveljskih volivcev in članov Socialistične zveze mesta Trbovlje. Na prostem trgu pred rudniško restavracijo se je zbralo okrog spomenika blizu 5000 ljudi — rudarska godba, člani naših sindikalnih organizacij z zastavami, ljudska mladina, socialistične žene in vsi ostali. Že pred začetkom zborovanja je bilo na vodenskem trgu zelo živahno, za kar je še posebej skrbela rudarska godba na pihala. Okrog pete ure popoldne so bili domala že vsi zbrani.

Zborovanje se je začelo okrog 5.15, ko je prisel v spremstvu predsednika mestne občine Trbovlje tov. Alojza Dularja in sekretarja ZK mesta Trbovlje tov. Dušana Povšca, tovariš Ivan Regent, ki ga je navzoče ljudstvo burno pozdravilo.

Pred zbrano publiko je pozdravil tovariša Regenta v imenu volivcev mesta Trbovlje tov. Dušan Povšca. Tovariš Regent je nato dejal, da se je rad odzval povabilu Socialistične zveze mesta Trbovlje, da pride na predvolilno zborovanje velikega revirskega kraja.

Tovariš Ivan Regent je v svojem obširnem govoru obravnaval dve trenutno najbolj važni vprašanji: tržaško vprašanje in bližnje volitve v Zvezno in Republiško skupščino.

Ko je tovariš Regent govoril o Trstu, je poudaril, da naši narod niso bili še nikoli tako enotni in tako trdno odločeni braniti svoje narodne pravice kot ravno sedaj, ko nam hočejo Trst in njegovo slovensko okolico ugrabiti in jo izročiti nenasitnim italijanskim fašistom in imperialistom.

Besede, ki jih je izrekel naš maršal Tito v Leskovcu in v Skopju z najresnejšim glasom, bomo tudi izvršili, ako odločilo činiteљи na Zahodu ne bodo umaknili svojih krivičnih sklepov glede Trsta in cone A.

Enotnost narodov Jugoslavije je prišla v tržaškem vprašanju do svojega polnega izraza, enako enotnost pa bodo pokazali jugoslovanski volivci tudi pri novembrskih volitvah. S svojim enotnim nastopom pri teh volitvah, ki se jih bomo udeležili polnoštevilno, bomo vsemu svetu dokazali, da naš enotni nastop v tržaškem vprašanju ni bilo morda kakšno golo naključje ali pa celo umetno na-

Na zborovanju je govoril član Izvršnega sveta LRS tovariš Ivan Regent

rejena demonstracija, marveč da je bil ogorčen nastop naših ljudskih množic spontana manifestacija vsega delovnega ljudstva Jugoslavije, ki si za nobeno ceno ne pusti odvzeti, kar je po vseh naravnih in človeških pravicah naše.

Tovariš Ivan Regent je nato še govoril o postavljanju kandidatov in o vlogi ljudskega poslanca. Ta bo lahko vršil svoje naloge le tedaj, če bo sodeloval z ljudstvom in bo z njim v stalnem stiku, prav tako pa bo lahko izpolnjeval svoje dolžnosti le tedaj, če mu bo tudi ljudstvo

nudilo vso potrebno pomoč. Ob koncu svojega govora je tovariš Regent poklical vse navzoče, da naj se volitev 22. novembra udeležijo vsi volivci, da z njimi pokažemo pred celim svetom, da smo enotni in da v socialistični Jugoslaviji odloča ljudstvo.

Za lepe in pristranske besede tovariša Ivana Regenta se je zahvalil tov. sekretar Dušan Povšca, ki je ponovno poudaril, da bomo na volitvah 22. novembra pokazali prav isto enotnost in skupnost, kot smo jo glede tržaškega vprašanja.

Ob zaključku je predlagal tov. Slavko Borštnar v imenu Socialistične zveze mesta Trbovlje, da se odpošlje Izvršnemu svetu FLRJ protestna resolucija proti krivičnim sklepom o Trstu in coni A. Čitanje resolucije so vsi navzoči volivci burno pozdravili z vzklikanjem Titu, JLA in Partiji. V tej resoluciji izražajo člani Socialistične zveze v Trbovljah ponovno zaupanje našemu državnemu vodstvu glede pravične rešitve tržaškega vprašanja. Trboveljski volivci zahtevajo v resoluciji, naj naša vlada ne odstopi od svojih zahtev niti koraka. Resolucija se konča z geslom našega ljubljenega maršala Tita: »Tulega nočemo — svojega ne damo!«

Papežev blagoslov italijanskemu imperializmu

Izjave duhovnikov našega okraja nas ne morejo zadovoljiti

Novica, da je papež Pij XII. blagoslovil apetit italijanskega imperializma po Trstu in Istri, nas ni iznenadila, kakor nas ni presenetilo, da je papež dal nalog duhovnikom v coni B, da vplivajo na vernike za priključitev naših krajev k Italiji, in če ne gre drugače, da naj se poslužijo v ta namen tudi spovednic. No, ni nas moglo začuditi, da naj se duhovniki poslužijo tega preizkušene sredstva, saj so tako delali tudi v času narodnoosvobodilne vojne, ko so zaradi takšnega načina dela padle kot žrtve izdajalce stotine in stotine naših najboljših sinov in hčera.

Zgodovinski dokumenti nam potrjujejo, da je bil Vatikan vedno navdušen za italijansko nacionalno-imperialistično politiko. Vatikan in Lahi so prebrani, da je za obstanek Italije nujno potrebno Jadransko morje, ravno tako mislijo o Istri in Gorici. Bojijo se in vedó, da jim bo enotna Jugoslavija večna nevarnost za uresničenje njihovih umazanih ciljev. Zato kajpak ni čudno, da prihajajo v liste vesti, da celo visoki cerkveni dostojanstveniki govoré proti jugoslovanski enotnosti. Zgodovine pa ni mogoče utajiti. Ta govori, da je Vatikan s papežem na čelu in skupno s italijanskimi škofi moralno in materialno podpiral Mussolinijev pohod v Abesinijo ter intervencijo fašistične Italije v Spaniji; Vatikan je italijanskim fašistom s škofom

Santinom, Margottijem in drugimi krepko pomagal pri raznarodovanju Slovencev in Hrvatov v Istri, Trstu in v Slovenskem Primorju. Pri tem »katoliškem« delu je nekdanjemu papežu Piju XI. zvesto pomagal kardinal Paccelli, njegov tedanji tajnik, sedanjí papež Pij XII. Vatikan je pel hvalo Mussoliniju, češ da bo rešil človeštvo itd.

Mislimo, da je treba ponovno poklicati v spomin, kaj vse je počela fašistična svojati in golazen v našem Slovenskem Primorju in Istri, ko je raznarodovala naš tamkajšnji živeli, pri čemer so fašistom krepko pomagali vatikanski hlapci, ki jim je dal moralno in denarno podporo sam papež Pij XII. Ta papež je blagoslovil italijanske vojake, ko so na veliki petek leta 1939 napadli Albanijo, papež je blagoslovil italijansko vojsko, ko je leta 1941 vdrila v Jugoslavijo, ta papež je blagoslovil italijanska grozodejstva v bivši Ljubljanski pokrajini, pri čemer so mu zvesto pomagali izdajalec škof Rožman in številni drugi, ki so krivi za bratomorno klanje na Dolenjskem. Slovenski izdajalec škof Rožman je o svojih uspehih, ki jih je dosegal v borbi proti našemu osvobodilnemu gibanju, moral poročati papežu Piju XII. Rožmanovo sodelovanje z belo gardo je bilo v skladu s papeževimi smernicami, da je treba podpirati fašistični uničevalni stroj in zavirati demokratsko gibanje slovenskih množic. Škof Rožman je papežu Piju XII. osebno poročal novembra 1942. leta o doseženih uspehih. Papež je odobril delo izdajalca Rožmana in hkrati dal večjo vsoto denarja za Belo gardo ter blagoslovil križce za belogardiste, ki so potem ubili in klali poštene, svobodljubne Slovence z geslom: »V imenu Kristusa-kralja te zakoljem, partizan!«

Proti koncu leta 1944 je bilo slovenski reakcijski jasno, da so ti dnevi šteti. Zato je izdajalec škof Rožman poslal svetemu očetu Piju XII. nujno spomenico za oboroženo angleško intervencijo: »Vaša Svetlost je bila obveščena, da je brezbožni kol-

munizem uničil mnogo cerkva in kapel v Sloveniji (ker so jih belogardisti spremenili v svoje trdnjave). Nedavno sem bil obveščen, da se komunisti v sedanjih škofijah v tajnosti pripravljajo, da prevzamejo oblast nad celotnim slovenskim ozemljem. V tem trenutku velike nevarnosti in potrebe apeliramo na Vašo Svetlost in najponižneje prosimo, da intervencije pri angloameriških oblasteh, da nam pošljete svoje oborožene sile, ki bi okupirale slovensko in primorsko ozemlje in na ta način vzpostavile na vsem slovenskem ozemlju svoj lastni, začasni režim pravice in miru, brez vsakega sodelovanja s teroristično, komunistično, partizansko Osvobodilno fronto...«

Ta obupni klic je poslal narodni izdajalec Rožman papežu Piju XII., ki ga je takoj poslal zavestniškemu štabu. Toda delali so račun brez krčmarja. Naša JLA je sama, in še pred prihodom zavzečnikov osvobodila Trst, Slovensko Primorje in vso Slovenijo.

Po vojni je Vatikan povsod reševal fašizem in fašiste. V sovrastvu do Jugoslavije je postal Vatikan navadna obveščevalna in propagandistična dekla italijanskega iredentizma in imperializma. Vatikan na čelu s papežem Pijem XII. je vsa leta po vojni deloval na tem, da Slovensko Primorje ne bi bilo priključeno Jugoslaviji. Pri podpisovanju mirovne pogodbe Jugoslavije z Italijo je imel vmes prste papež Pij XII. Te prste ima vmes tudi sedaj, ko nas hočejo ponovno ogolufati za našo zemljo. Zato nas papežev blagoslov italijanskim vojakom ne preseneča, kakor se tudi ne čudimo nalogu, ki ga je dal papež duhovnikom v coni B. Edino, čemur se čudimo, je njegova nezasišana predznost, saj napovirja poštene slovenske duhovnike s svojim naročilom k narodnemu izdajstvu.

Pošteni duhovniki so obsodili papeža

Zadrski škof je obsodil papežev iredentizem. V svoji izjavi pravi: »Presenečen in ogorčen sem nad izjavo Pija XII., ki je pozdravil ta sklep, in pristavil: »Za nas ne more biti govora o cerkveni disciplini; mi obsojamo vsako izjavo, ki podpira nevezdržen apetit italijanskih imperialistov.« — Tudi veliko število duhovnikov je pošteno povedalo svoje mnenje. Katoliški duhovnik Ernest Klančnik iz Slovenjegra Grada je izjavil: »Obsojam izjavo Svetega očeta, ki je blagoslovil imperialistične cilje Italije,« obsojam italijansko ekspanzijo, čeprav jo je blagoslovil papež, poudarja slovenski duhovnik Dušan Dolžica z Raven v Sloveniji.

Nikakor nas pa ne more zadovoljiti izjava župnika Petra Sovinška iz Hrastnika, v kateri pravi, »da obsoja izjavo papeža, kolikor je vest v naših

(Nadaljevanje na 2. strani)

Noč je bolesta za nami, za naše brate, bliža svobode se dan

Zahvala transfuzijske službe LRS v Tednu Rdečega križa

Organizacija Rdečega križa je letos januarja sprožila široko zasnovano akcijo za zbiranje prostovoljnih, nenagrajenih darovalcev krvi v transfuzijske namene. S tem, da je Rdeči križ po zgledu vseh naprednih dežel v svetu začel in v praksi uvedel sistem brezplačnega dajanja krvi za pomoč bolnikom, je bilo naši transfuzijski službi prihranjena vrsta tehničnih težav, ki so sproti povečavale naraščajoče potrebe.

Človekoljubnemu pozivu Rdečega križa se je že do danes odzvalo častno število prostovoljnih krvodajalcev širom po Sloveniji, tako med prebivalstvom večjih krajev, mest in industrijskih središč kakor iz vrst JLA. Nad 12.000 brezplačnih krvodajalcev je tako že izpričalo svojo človekoljubno in državljansko zavest. Njihova zasluga je, da so bile do danes vse bolnišnice v Sloveniji iz meseca v mesec v zadostni množini oskrbljene s krvjo za transfuzijo, s čimer je bilo rešeno življenje in omogočeno uspešno zdravljenje sto in sto bolnikov. Hkrati so prostovoljni krvodajalci prispevali dragoceni delež k ustvarjanju krvnih zalog ter na ta način dosti pripomogli tudi h krepi obrambne sposobnosti naše socialistične domovine.

V Tednu Rdečega križa smo. Ob tej priliki se Transfuzijska služba LRS zahvaljuje vsem dosedanjim številnim daroval-

cem krvi ter članom oziroma okrajnim in občinskimi odbori Rdečega križa za agitacijsko in organizacijsko pomoč pri izvedbi akcij prostovoljnega krvodajalstva z željo po nadaljnjem sodelovanju in prizadevanju za pomoč bolnikom.

Zavod za transfuzijo krvi v Ljubljani, s postajami v Mariboru in Celju.

Razstava RK v Zagorju

V nedeljo, 25. oktobra, je krajevni odbor Rdečega križa v Zagorju odprl razstavo, na kateri je prikazal delo in pomen RK ter bodoče naloge te humanitarne ustanove. Na razstavi vidimo na primeren način delo Rdečega križa v pogledu zaščite dela, borbe proti nehygieničnim navadam, delo na vasi, kakor n. pr. skrb RK za zdravstveno prosveto med prebivalci in borbo proti zaostalosti, skrb za otroke, bitko proti tuberkulozi itd. Razstavljena je tudi zdravstvena literatura, ki nas opominja na naše napake, ki privedejo do bolezni, neugod itd.

Razstava bo trajala do 31. oktobra in naj si jo ogledajo pač vsi, ki so jim pri svru zdravstvena vprašanja.

Licemerstvo rimske vlade

Italijanska vlada je sporočila vladam ZDA, Vel. Britanije in Francije, da je pripravljena umakniti svoje čete z jugoslovanske meje, če je tudi Jugoslavija pripravljena to storiti. Hkrati predlaga, naj bi takoj demobilizirali celotni aparat na obeh straneh meje in ga vrnili v normalen položaj.

Spriču tega italijanskega predloga je državno tajništvo za zunanje zadeve FLRJ sporočilo naslednje:

»Predlog Palače Chiggi je bil sprožen z namenom, da bi imel določen učinek na nepoučeno svetovno javnost. Vojške demonstracije na italijanski strani so se začele že meseca avgusta, čeprav ni dala Jugoslavija za to niti najmanjšega povoda in ni

tudi ves september storila podobnih ukrepov.

Predlog italijanske vlade je dalje preračunan na to, da bi prikrl razloge, ki so oktobra prisilili vlado FLRJ, da je storila varnostne ukrepe. Ti ukrepi so sledili sklepu vlad Velike Britanije in ZDA, da izročita Trst Italiji, kar je italijanska vlada takoj sprejela. Potlej je nastal takšen položaj, v katerem je grozila nevarnost, da bodo jugoslovanske pravice in koristi hudo kršene, zaradi česar je vlada FLRJ upravičeno označila takšen položaj kot grožnjo z agresijo.

Predlog o umiku čet, čeprav ta nevarnost z italijanske strani ni odpravljena, pomeni potemtakem očitno licemerstvo.»

Tudi na kmetih se položaj boljša

Živahna predvolilna dejavnost v Zagorju in bližnji okolici je v polnem razmahu. Če pogledamo in analiziramo sedanje priprave in predvolilne sestanice, moramo priznati, da še nikoli ni vladala tolikšna razgibanost kot tokrat. Ta živahnost se odraža poleg vsega v okolju, kateremu so nedavni dogodki v zvezi z našim Trstom dali še svoj poseben pečat. Je namreč presenetljivo, da so bili dosedanjí sestanki, na katerih so naši volivci izbirali svoje kandidate, končno en sam protest proti nečloveški krivici, ki jo hočejo storiti na Zahodu našim narodom. Popolnoma prav je imel preprost rudar, ki je na nekem zboru volivcev dejal sledeče:

»Oni tam preko morja so mislili, da je ravno sedaj čas, ko se pripravljamo na volitve, da nas udarijo. Mi pa jim pravimo, je dejal mož, »da, res je, ravno ob pravem času ste napravili usodno napako. Ali so mislili, da bodo naši narodi omahovali, kaj naj odgovorijo? Pa so imeli priložnost videti naš odgovor. Se boljši odgovor bomo dali na dan volitev. Naši ljudje ne morejo preiti preko krivice, ki nam je bila storjena. Naš sleherni volilni zbor je sedaj živ protest proti nasilniškim

na Zahodu.« — Naši ljudje izbirajo svoje kandidate popolnoma svobodno. Ravno sedaj se vidi, kako demokratičen je način izbiranja kandidatov, pa naj si bo izbira za okrajni zbor proizvajalcev ali pa ljudsko skupščino. Je namreč zanimivo, da naši ljudje zelo kritično presojajo kandidate, v svesti si, da morajo izbrati tiste može, ki so najzaslužnejši. Vendar nimajo težke izbire, kajti vse postavljene oziroma predlagane kandidate osebno poznajo in dobro vedo za njihovo dosedanje delo in trud.

Nekoliko drugačen je položaj na terenu zunaj. Vsi dosedanjí sestanki na periferiji Zagorja so izvršeni, toda ne povsod enakop. Na zboru volivcev v Polščiku je bilo prisotno preko sto volivcev od sto dvajsetih upravičencev. Mar ni to lep uspeh? In zanimivo je, da je bila diskusija o vseh vprašanjih živa in plodna. Ravno nasprotno je pa v Čemšeniku. Tam poročajo sami komunisti: najprej nam zljajte davke, potem bomo pa dalje govorili. Sedaj si pa zamislimo in se vprašajmo, kako bodo tujci izvršili volitve, ko bi morali biti ravno komunisti prvi, ki bi razlagali volivcem položaj našega gospodarstva in naših javnih potreb. Kaj si mi-

Okrajna volilna komisija Trbovlje je potrdila kandidature

OBJAVA

Okrajna volilna komisija za volilni okraj Trbovlje je za volitve ljudskih poslancev v Zvezni zbor na podlagi 78. člena zakona o pravicah in dolžnostih, o volitvah in odpoklicu zveznih ljudskih poslancev potrdila kandidature kandidata ŠENTJURC (Jakoba) LIDIJE, profesorja, Beograd — za volilni okraj Trbovlje za volitve v Zvezni zbor, ki bodo dne 22. novembra 1953.

Kandidature so predložili zbori volivcev. Kandidatura je po vrstnem redu prva kandidatura zborov volivcev.

OBJAVA

Okrajna volilna komisija v Trbovljah je na podlagi 72. člena zakona o pravicah in dolžnostih ter o volitvah in odpoklicu ljudskih poslancev Ljudske skupščine LRS za volitve ljudskih poslancev v Republiški zbor, ki bodo dne 22. novembra 1953, potrdila te kandidature:

1. Za volilno enoto št. 119, ki obsega Mestno občino Trbovlje, kandidata MARINKO (Franje) MIHA, predsednika Izvršnega sveta Ljudske skupščine LRS;

2. Za volilno enoto št. 120, ki obsega Mestno občino Zagorje ter občine Senožeti, Mlinše, Trojane, Čemšenik in Poljšnik, kandidata LUDOVIKO (Leopolda) FRANCA, sekretarja Mestnega komiteja ZKS Zagorje;

3. Za volilno enoto št. 121, ki obsega Mestno občino Hrastnik in občino Dol pri Hrastniku, kandidata BREČKO (Valentina) STANKA, predsednika Ljudskega odbora mestne občine Hrastnik;

4. Za volilno enoto št. 122, ki obsega Mestno občino Radeče ter občine Loka, Podkum in Dole pri Litiji kandidata KOVAČ (Matevža) VIKTORJA, sekretarja Okrajnega komiteja ZKS Trbovlje.

Kandidature so predložili zbori volivcev.

Kandidature so po vrstnem redu prve kandidature zborov volivcev v posameznih volilnih enotah.

Razglas

Okrajna volilna komisija v Trbovljah na podlagi 61. člena zakona o spremembah in dopolnitvah zakona o Okrajnih ljudskih odborih (Ur. list LRS št. 31/53)

RAZGLASA

da je za volitve odbornikov v Zbor proizvajalcev Okrajnega ljudskega odbora Trbovlje za proizvajalsko skupino kmetijstva, ki bodo dne 8. novembra 1953, po določbah 53. do 56. člena zakona o spremembah in dopolnitvah zakona o okrajnih ljudskih odborih, potrdila te kandidature liste zborov volivcev:

Volilna enota št. 22, ki obsega Kmetijske zadruge: Dol pri Hrastniku, Loka pri Zidanem mostu, Razbor, Podkum in Dole pri Litiji ter ekonomijo Loka, Širje in Hotemež: 1. Slak (Jože) Jože, kmet, Svibno; 2. Napret (Rudi) Rudi, kmet, Marno; 3. Pust (Martin) Vilko, kmet, Dol pri Hrastniku.

Volilna enota št. 23, ki obsega Kmetijske zadruge: Trbovlje, Dobovec, Zagorje, Senožeti,

Poljšnik, Izlake, Mlinše, Trojane, Čemšenik: 1. Prašnikar (Leon) Leon, kmet, Podlipovica; 2. Vrtičnik (Ivan) Franc, kmet, Senožeti; 3. Razpotnik (Alojz) Jože, kmet, Briše; 4. Sešlar (Franc) Franc, kmet, Podlipovica; 5. Brvar (Franc) Rudolf, kmet, Podlipovica; 6. Pust (Franc) Janez, kmet, Trbovlje; 7. Pograjc (Jože) Franc, kmet, Konjšica; 8. Strajhar (Blaž) Anton, kmet, Jesenovo; 9. Kolenc (Valentin) Alojz, kmet, Zagorje; 10. Forte (Ivan) Ivan, kmet, Zagorje.

Ta razglas se pošlje vsem občinskim ljudskim odborom in ljudskim odborom mestnih občin okraja Trbovlje z naročilom, da:

1. razglasijo objavo na svojih razglasnih deskah, najpozneje 8 dni pred volitvami;

2. v vsaki volilni enoti objavijo na krajevno običajni način kandidatne liste potrjene za volilno enoto.

Ta razglas se objavi na razglasni deski Okrajnega ljudskega odbora Trbovlje in v »Zasavskem vestniku«.

Razglas

Okrajna volilna komisija v Trbovljah na podlagi 61. člena zakona o spremembah in dopolnitvah zakona o Okrajnih ljudskih odborih (Ur. list LRS št. 31/53)

RAZGLASA

da je za volitve odbornikov v Zbor proizvajalcev Okrajnega ljudskega odbora Trbovlje za proizvajalsko skupino industrije, trgovine in obrti, ki bodo dne 8. novembra 1953, po določbah 53. in 56. člena zakona o spremembah in dopolnitvah zakona o okrajnih ljudskih odborih, potrdila te kandidature liste zborov volivcev:

Volilna enota št. 1, ki jo sestavlja Obrat Trbovlje rudnika Trbovlje-Hrastnik: 1. Marinko (Anton) Franc, Trbovlje; 2. Šipek (Franc) Franc, Trbovlje; 3. Zibret (Franc) Filip, Trbovlje; 4. Ščurk (Ivan) Slavko, Trbovlje; 5. Bregar (Jurij) Jože, Trbovlje; 6. Vozelj (Franc) Franc, Trbovlje; 7. Goljuf (Vinko) Leopold, Trbovlje; 8. Pukmajster (Bernard) Vili, Trbovlje.

Volilna enota št. 2, ki jo sestavlja dnevni kop Dobrna-Neza rudnika Trbovlje-Hrastnik: 1. Puntar (Franc) Ivan, Trbovlje; 2. Hribar (Ivan) Ivan, Trbovlje.

Volilna enota št. 3, ki jo sestavlja Separacija rudnika Trbovlje-Hrastnik: 1. Božič (Jože) Jurij, Trbovlje; 2. Knez (Jože) Jože, Trbovlje; 3. Gec (Terezija) Vera, Trbovlje.

Volilna enota št. 4, ki jo sestavlja vsi obrati rudnika Trbovlje-Hrastnik s področja Hrastnik: 1. Ing. Peternej (Martin) Branko, Hrastnik; 2. Zore (Matija) Jože, Hrastnik; 3. Sihur (Anton) Franc, Hrastnik; 4. Milnarič (Martin) Martin, Hrastnik; 5. Prosenec (Peter) Anton, Hrastnik; 6. Kišek (Alojz) Alojz, Hrastnik; 7. Rotar (Ivan) Franc, Trbovlje.

Volilna enota št. 5, ki jo sestavlja obrat Kotredž-Podstrana rudnika Zagorje: 1. Podjed (Andrej) Jože, Zagorje; 2. Eberl (Jože) Jože, Zagorje; 3. Baloh (Joachim) Joahim, Selo; 4. Draksler (Jože) Mirko, Zagorje; 5. Gostiša (Franc) Bogomil, Zagorje; 6. Tomažič (Janez) Pavle, Zagorje.

Volilna enota št. 6, ki jo sestavlja obrat Kisovec rudnika Zagorje: 1. Marn (Jože) Slavko, Kisovec; 2. Koprivšek (Gašper) Franc, Loke; 3. Kokalj (Vincenc) Franc, Loke; 4. Gostiša (Franc) Ladislav, Kisovec.

Volilna enota št. 7, ki jo sestavlja obrat Strojni obrat, Zunanji obrat, Separacija, Apnenec rudnika Zagorje: 1. inž. Zabovnik (Jakob) Stane, Zagorje; 2. Prašnikar (Leopold) Rudi, Podkraj pri Zagorju; 3. Repovž (Jože) Danilo, Zagorje; 4. Gale (Jože) Jože, Zagorje.

Hrastnik; 8. Blagotinšek (Alojz) Alojz, Hrastnik.

Volilna enota št. 8, ki jo sestavlja obrat Strojni obrat, Zunanji obrat, Separacija, Apnenec rudnika Zagorje: 1. inž. Zabovnik (Jakob) Stane, Zagorje; 2. Prašnikar (Leopold) Rudi, Podkraj pri Zagorju; 3. Repovž (Jože) Danilo, Zagorje; 4. Gale (Jože) Jože, Zagorje.

Volilna enota št. 9, ki jo sestavlja obrat Strojni obrat, Zunanji obrat, Separacija, Apnenec rudnika Zagorje: 1. inž. Zabovnik (Jakob) Stane, Zagorje; 2. Prašnikar (Leopold) Rudi, Podkraj pri Zagorju; 3. Repovž (Jože) Danilo, Zagorje; 4. Gale (Jože) Jože, Zagorje.

Volilna enota št. 10, ki jo sestavlja Strojna tovarna »Miha Marinko«, Trbovlje: 1. Kovač (Franc) Pavel, Trbovlje; 2. Baloh (Rudolf) Oto, Trbovlje.

Volilna enota št. 11, ki jo sestavlja Cementarna Trbovlje: 1. Ostanek (Jože) Jože, Trbovlje; 2. inž. Pertič (Franc) Alfred, Trbovlje.

Volilna enota št. 12, ki jo sestavlja Elektro-Trbovlje, »Megrad«, Trbovlje in Komunalna podjetja Trbovlje: 1. Aškerc (Matevž) Karl, Trbovlje; 2. Plantan (Ivan) Jurij, Trbovlje; 3. Brečko (Anton) Adam, Trbovlje.

Volilna enota št. 13, ki jo sestavlja »Beton«, Trbovlje, »Ograda«, Trbovlje, »Slovenija-Ceste«, Trbovlje in Uprava za ceste, Trbovlje: 1. Balentin (Jože) Jože, Trbovlje; 2. inž. Bukanovskij (Evgen) Aleksander, Trbovlje.

Volilna enota št. 14, ki jo sestavlja vsa državna in zasebna obrtna podjetja in obrati na področju MO Trbovlje: 1. Levec (Franc) Oskar, Trbovlje; 2. Škrinar (Alojz) Alojz, Trbovlje; 3. Deželac (Florjan) Alojz, Trbovlje.

Volilna enota št. 15, ki jo sestavlja vsa trgovska in gostinska podjetja in obrati v mestni občini Trbovlje: 1. Rozina (Franc) Franc, Trbovlje; 2. Pecelj (Franc) Vinko, Trbovlje; 3. Korimšek (Martin) Alojz, Trbovlje; 4. Repše (Jože) Nace, Trbovlje; 5. Velkavrh (Jože) Jože, Trbovlje.

Volilna enota št. 16, ki jo sestavlja enote Državnih železnic Trbovlje, Okrajna pošta Trbovlje in Mestni avtopark Trbovlje: 1. Flajšman (Lovro) Ernest, Trbovlje; 2. Videnič (Vojko) Ljudmila, Trbovlje; 3. Dolanc (Ciril) Leopold, Trbovlje; 4. Lukač (Franc) Milan, Trbovlje.

Volilna enota št. 17, ki jo sestavlja vse gospodarske organizacije na območju mestne občine Hrastnik in Dol pri Hrastniku (razen Steklarnice): 1. Strojnjak (Ludvik) Mirko, Hrastnik; 2. Kovač (Jože) Danijel, Hrastnik; 3. Grajner (Katarina) Janez, Hrastnik; 4. Sakšida (Anton) Franc, Dol pri Hrastniku; 5. Korimšek (Martin) Ivan, Trbovlje.

Volilna enota št. 18, ki jo sestavlja Papirnica Radeče in Industrija gradbenega materiala

Viktor Kovač, sekretar OKZK Trbovlje, kandidat za republiško skupščino za volilno enoto Radeče in okolico

Radeče: 1. Pohar (Franc) Vojko, Njivice; 2. Koselj (Mihael) Stane, Njivice; 3. Babič (Anton) Anton, Veliko Širje; 4. Berliš (Ivan) Martin, Zidani most.

Volilna enota št. 19, ki jo sestavlja vse gospodarske organizacije na območju MO Radeče in občini Loka, Podkum in Dole pri Litiji (razen Papirnice in IGM Radeče): 1. Lašič (Vinko) Franc, Radeče; 2. Mesar (Rudolf) Rudolf, Radeče; 3. Klanjšek (Marija) Jože, Radeče; 4. Ših (Anton) Miroslav, Radeče.

Volilna enota št. 20, ki jo

sestavljajo enote Državnih železnic Zidani most in Breg: 1. Simončič (Alojz) Matija, Loka; 2. Zupan (Ignac) Ferdo, Zidani most; 3. Gorišek (Jože) Srečko, Zidani most.

Volilna enota št. 21, ki jo sestavlja vse gospodarske organizacije na območju MO Zagorje in občini Poljšnik, Senožeti, Mlinše, Trojane in Čemšenik (razen rudnika Zagorje): 1. Ule (Ivan) Rudolf, Zagorje; 2. Kovše (Karel) Alojz, Zagorje; 3. Zrnek (Jože) Franc, Zagorje; 4. Rus (Hinko) Hinko, Zagorje; 5. Sos (Franc) Franc, Zagorje; 6. Javoršek (Franc) Janez, Strahovlje.

Ta razglas se pošlje vsem ob-

Vili Škrinjar, rudar iz Trbovelj, kandidat za zvezni zbor proizvajalcev okraja Trbovlje

činskimi ljudskimi odborom in Ljudskim odborom mestnih občin okraja Trbovlje z naročilom, da:

Jože Klanjšek, direktor Steklarne Hrastnik, kandidat za republiški zbor proizvajalcev, za sektor Hrastnik-Radeče

1. razglasijo objavo na svojih razglasnih deskah, najpozneje 8 dni pred volitvami;

2. v vsaki volilni enoti objavijo na krajevno običajni način kandidatne liste, potrjene za volilno enoto.

Ta razglas se objavi na razglasni deski Okrajnega ljudskega odbora Trbovlje in v »Zasavskem vestniku«.

Stev. 28/53.

V Trbovljah, dne 23. okt. 1953

Tajnik: Slavko Grčar
Predsednik: Stefan Leber

V Litiji so izbrali kandidate za novembrske volitve in manifestirali za naš Trst

V zadnjem času je bila v Litiji in po vsej okolici vrsta predvolilnih sestankov, kjer so ljudje razpravljali o kandidatih, pogovorili so se pa tudi o podrobnostih glede volitev. Na teh predvolilnih sestankih so seveda obravnavali tudi tekoče gospodarske in druge probleme ter posvetili pozornost tudi raznim kulturno-prosvetnim vprašanjem. Skratka: predvolilna doba je razglašala vse naše prebivalce, delavce in kmečke, mlade in stare, moške in žene. Na vseh teh sestankih so dali naši ljudje tudi svojega duška in izraz čustvom zaradi mešetarstva politike angloameriških diplomatov, ki so s skrahiranim italijanskim fašizmom podarili naš Trst in cono A.

V tej dolgi vrsti raznovrstnih predvolilnih sestankov je bil doslej med najbolj uspešni zbor volivcev za Litijo, Gradec in bližnjo okolico, ki se je vršil v četrtek, 15. oktobra, ob 19. uri v nabito polni sindikalni dvorani na »Stavbahu«.

Prav z veseljem ugotavljamo, da ta dvorana še ni imela doslej tolikšnega obiska kakor ob tem sestanku, kar je zgovoren dokaz visoke politične zrelosti prebivalcev litijske mestne občine.

Sestanek je odprl predsednik mestnega občinskega odbora tov. Blaž Svetina, ki je pozdravil številno množico in gosta tov. Toneta Fajfarja, člana Izvršnega sveta LRS iz Ljubljane. Nato so razpravljali o kandidatih za republiške in zvezne volitve.

Na pobudo delovnega predsednika se je razgibala dvorana in so ljudje začeli predlagati kandidate za novembrske volitve. Ves postopek je dokazal demokratičnost, ki vključuje v aktivno sodelovanje pri sestavljanju kandidatov prav vse volilne upravičence.

Tov. Šuler je kot prvi predlagal tov. Miho Berčiča, tov. Cvetežar tovariša Franca Mehleta, invalid tov. Jože Horjak za kandidata tov. Staneta Kebrara, tov. Ivo Rotar za kandidata tov. Andreja Petelina, tov. Minka Štrlekarjeva za kandidata tov. Staneta Kavčiča. K vsem tem so se pridružili še drugi udeleženci veličastnega zbora, ki so predlagali še druge kandidate, tako tov. dr. Marjana Brečija in druge.

Za zvezni zbor proizvajalcev pa je predlagal tov. Cvetežar tov. Andreja Petelina.

Ko so zborovalci predlagali zadostno število kandidatov, se je odstranila iz dvorane volilna komisija, ki so jo zborovalci izvolili že na začetku zasedanja. V času, ko so člani volilne komisije sestavljali kandidacijsko listo, je predsedujoči tovariš Benedik seznanil zborovalce o vseh podrobnostih novembrskih volitev in objasnili demokratičnost naših volitev.

Med njegovimi izjavami je končala s delom kandidacijska komisija in je njen predsednik tov. Tine Kos-Čiček sporočil izid.

Za kandidata v republiško skupščino sta bila izbrana tov. Miha Berčič in tov. Franc Mehle. Nato je podal kratko karakteristiko obeh kandidatov. Tov. Miha Berčič je sedanj, zelo delovni predsednik OLO Ljubljana-okolica in prvoborec iz leta 1941. Tov. Franc Mehle, rojak z Dolenjskega, je nosilec spomenice iz leta 1941 in sedaj direktor litijskega industrijskega podjetja ZALES — Zasavske lesne industrije. Komisija je ugotovila, da so ostali predlagani kandidati že v drugih volilnih okoliših.

Za zvezni zbor proizvajalcev je pa bil izvoljen tov. Andrej Petelin, po poklicu je mali kmet, spomeničar in predsednik občinskega odbora v Podpeču.

Predlagane kandidate je nazvoč zbor volivcev sprejel z glasnim ploskanjem.

Poročilo tovariša Toneta Fajfarja

Zatem je stopil pred zbrano množico tov. Tone Fajfar, ki je svoja izvajanja naslonil na dve glavni točki. Najprej je razpravljalo o naših volitvah, ki so sestavni del ljudske demokracije. Tov. Fajfar je med drugim zavrnil očitke domače reakcije in zunanje sveta, češ da je uveden pri nas le enostrankarski sistem. Tov. Fajfar je naglasil, da pri nas sploh ni strankarskega sistema, da smo celo brezstrankarski, v ozkem smislu prihaja pri nas do izraza le moč skupnosti, to je vsega delovnega ljudstva. Zato pa ima pri vseh državnih vprašanjih besedo celokupno delovno ljudstvo, ki izvaia svoja načela in zahteve kolektivno.

V drugem delu svojih izjavljaj se je tov. Fajfar dotaknil

našega najbolj perečega vprašanja, našega Trsta in cone A. Prikazal je zahrbtno politiko Italijanov, ki so nam leta 1941 podlo skočili v hrbet in bili krivi svetovnega klanja v drugi svetovni vojni.

Prikazal je tudi zahrbtnost sovjetske politike, ki je izdala interese socialistične Jugoslavije na mirovni konferenci. Zdaj so se k vsem tem pridružili še Angloamerikanci, ki so barantali za naše pravice in nagradili fašistično Italijo z našim Trstom in slovenskimi kraji v con A. Tov. Fajfar je nato podrobno očrtal vso našo borbo za pravice Slovencev in Jugoslovancev, ki se ne boré samo za svoje pravice, temveč za pravice vseh malih narodov nasproti nasilstvom velikih držav.

Izvajanja ljubljanskega gosta so bila čisto delčna živahnega aplavza in medklapov. Litijani in okoličani so dali s tem priznanja dobremu govorniku in izrazili s tem tudi svoja patriotska čustva do našega Trsta in vseh prebivalcev v con A. Svoobodnega tržaškega ozemlja.

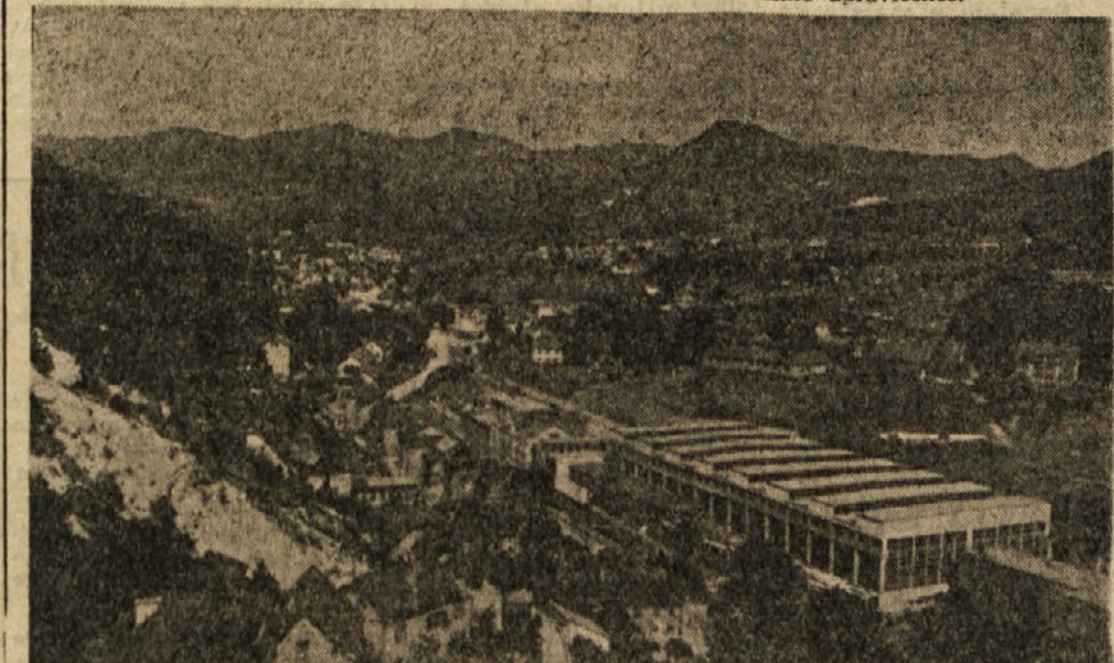
Poslušalci so ob zaključku nagradili govornika z dolgotrajnim aplavzom.

Obsodba rimskega papeža

Pred koncem uspelega zbora je tov. Benedik poročal še o pismu, ki ga je tekom dneva sprejel na svojem sestanku kolektiv litijskih predilničarjev. Naši predilničarji so med drugim govorili tudi o podli vlogi rimskega papeža, ki je pozdravil prepustitev Trsta in cone A k Italiji in je dal svoj blagoslov temu gnusnemu činu nad slovenskimi rimokatolički v Trstu in con A. Papež je med drugim tudi napovedal svoje zadovoljstvo in erco ob tistem trenutku, ko bodo priključene k Italiji še ostale slovenske in hrvaške pokrajine z Istro.

Delovni kolektiv predilnice je naslovil na tem svojem sestanku vprašanje litiskemu žurniku tov. Francu Klopčiču, kako ocenjuje on to izjavo svojega cerkvenega poslavarja. Tov. Klopčič pa je poslal k tej nanežvi izjavi pismeno poročilo in je obsodil nanežve poročila do našega Trsta, cone A in Istre. Tov. Klopčič je naglasil v svojem pismu, da je veren sin svoje slovenske zemlje in da obsoja takšen papežev postopek.

Tov. Benedik je prebral to pismo litijskega žurnika, ki ga je dvorana poslušala z vso pozornostjo. S tem je bilo veličastno zborovanje zaključeno. Vsa množica se je nato uvrstila v sprejeto ter je z godbo na čelu odhitela demonstrirati po Litiji proti krivičnim spletkam vele-sil glede našega Trsta. Z zbora na so poslali tudi protestno brzojavko tov. maršalu Titu, ki in je prebral tov. Mirko Kolkolj.

Pogled na Trbovlje in gradnjo tovarne rudarskih strojev

Širom po našem Zasavju

Novice iz Hrastniške doline

Črn prah iz trboveljske elektrarne. — Na zadnjem zboru volivcev II. terena v Hrastniku se je zopet razpravljalo o sajah iz visokega dimnika trboveljske elektrarne, ki ne uničuje samo vegetacije okoliških vasi, temveč škoduje tudi zdravju tu živečega prebivalstva. Ta črni prah se vleče za Savo skoraj do Radeč. Vsa živalska krma je po prahu tako onesnažena, da je živina ne more jesti, preden je ne izpere temeljit dež. Naše gospodinjice dobijo prav črno vodo, če perejo solato ali drugo zelenjavo. Trgači grozda v vinogradih v Podkarnicah so bili po trgatvi od črnega prahu črni kot dimnikarji. Perice se dostikrat jokajo od jeze, ko da jo sušiti lepo, belo perilo zunaj hiš, a postane čez nekaj časa vse črno od elektrarne prihajajočih saj. Nato je treba perilo spet na novo prati. Pozimi imajo Zasavčani po večini »črni« sneg, kar je gotovo redkost. A si ga vendar ne želijo. Stanovanci za Savo morajo imeti vedno zaprta okna, drugače je v sobah vse črno od saj.

Hrastniška steklarna name-rava zgraditi postopoma vsako leto nekaj, skupaj okrog 150 stanovanj v vasi Sava nasproti hrastniške železniške postaje. Z deli so že začeli. Letos bo že prvih šest stanovanj končanih. A bodoči stanovanci te naselbine resno premišlujejo, kako bodo živeli sami in njihovi otroci v tem prahu. Če osem let prosijo prizadeji pri vodstvu trboveljske elektrarne in pri oblasteh za zadevno pomoč, a zaman. Treba bi bilo postaviti na dimnik pripravo, ki bi vsrkavala saje, da se ne bi vleklo po Zasavju. A uprava elektrarne v osmih letih ni mogla ustvariti toliko prihrankov, da bi z njimi kupila to prepotrebno napravo ali vsaj nekaj delov zanjo iz inozemstva. Čudno, da nima smisla za to vprašanje naša socialistična oblast, ki bi primorala upravo elektrarne, da odpravi to nadlogo, ki tare številne Zasavčane ob Savi in v okoliških vaseh, ko je znala pripraviti do tega upravo elektrarne oblast v predprilski, nesocialistični državi.

L. H.

Mlad hrastniški rudar smrtno ponesrečil v rudniku Bor

Znano je, da deluje v okviru rudnika Trbovlje—Hrastnik tudi Rudarsko gradbeno podjetje. Iz najboljših rudarjev-kopačev se po potrebi formirajo specialne ekipe za razne rudniške gradnje. Tako ima ta čas naš rudnik mojstrske ekipe v Mežici, Kitevu, Varesu in Boru. V zadnjem gradu že mesec in pol naši rudarji globok jašek. Med njimi je bil tudi 25-letni samski rudar Edi Jazbinski, doma iz Zabukovja pri Sevnici. Pri gradnji jaska seveda tudi betonirajo. Kabel pri mešanem stroju za beton, kjer je bil zaposlen Jazbinski, se je izrazil, električni tok je prešel po mešanem stroju do Jazbinske in ga je na mestu ubil. — Truplo pokojnika so prepeljali z avto-

mobilon iz Bora v Hrastnik, v njegov stalni delovni kraj. V Hrastniku so ga položili na mrtvaški oder v dvorani Delavskega doma. Ob veliki udeležbi rudarjev in drugih Hrastničanov so ga spremili v sredo, 21. oktobra, na zadnji poti na dolsko pokopališče. Igrala mu je rudarska godba žalne koračnice, pevci Svobode I. su mu pa zapeli v srce segajoče žalostinke. Ob odprtem grobu so se poslovlili od prehitro preminulega tov. Stane Vodniškar kot zastopnik delovne ekipe v Boru, tov. inž. Branko Peternel v imenu uprave rudnika in tov. Vinko Trinkaš za sindikalno podružnico. — Naj bo lahka mlademu rudarju slovenska zemlja! Preostali naše sožalje!

L. H.

Pomembna obletnica v hrastniški dolini

V teh dneh pred 35 leti je, kakor po drugih krajih ob prevratu po prvi svetovni vojni, tudi v Hrastniku izbruhnila kraljeva revolucija. Naš pošten delavec, v letih vojne izstradan, zaničevan in poniževan kot suženj težkega dela in tudi kot Slovenec, se je začel uprati proti tujim nemškim izkoriščevalcem in narodnim nasprotnikom prenašala vse krute ponileti so se vsi rudarji z ženami in otroki zbrali popoldne pred rudniško graščino, kjer je stanoval takratni rudniški ravnatelj Franc Leiller. Uboga delavska raja je dolgo molče gledala na razkošno graščino sredi največje bede in z mirnim molkom prenašala vse okrutne poniževalne odredbe rudniškega ravnateljstva. Ravnatelj Leiller je med prvo svetovno vojno izdal nešteto nalogov, da so se stradane rudarji zapirali v trboveljsko »ciglarno«.

Na Dan mrtvih pa ljudje iz jam niso hoteli več prenašati gorja. Privrli so pred graščino, da bi obračunali s svojimi zatraci. Mnogo posla so imeli takratni člani Narodnega sveta s pomirjevanjem upravičeno razburjenega ljudstva. Brez tega pomirjevanja bi bili ogorčeni trpinji gotovo osebno obračunali z rudniško gospodo. Skoraj vsi Nemci in nemškotarji so tisti večer večinoma peš mahali čez hrib Sv. Jurija, drugi so pa s prvim vlakom zapustili hrastniško dolino. Slovenci, in zlasti še najhujše izkoriščani rudarji, so takrat tujim izkoriščevalcem vračali — hudo z dobrim.

Kakor vsaka revolucija, tako tudi hrastniška ni ostala brez žrtev. V noči 1. novembra 1918. leta je bil ubit v službi nemškotarski orožnik Kureš, podlegel pa je tudi ranam mlad rudar Jaka Zupet.

L. H.

Zagorska mladina je zborovala

V sredo, 21. oktobra, je bilo v velik dvorani Doma Partizana v Zagorju veliko zborovanje zagorske mladine. Udeležilo se ga je preko 400 mladincev in mladink mesta Zagorja. Zborovanje je odprl tov. Hinko Rus, in dal besedo sekretarju OK LMS Trbovlje ter delegatu na mladinskem kongresu v Mariboru, tov. Ladu Levcu. Tov. Levce je nato povedal svoje vtise s kongresa, ki se je vršil ravno v času, ko so angloameriški imperialisti hoteli darovati fašistični Italiji Trst in cono A. Dejal je, da so bili vsi delegati v Mariboru istih misli, namreč da Trsta ne damo, tudi za zlato ne! Dotaknil se je tudi reakcionarne vatikanske politike, ki pa ima žal tudi pri nas mnogo zvestih hlapcev. Dejal je, da mora vsak naš mladinec ali mladinka imeti že svoj opredeljen svetovni nazor — jasno mora gledati na vse pojave družbenega življenja.

V nadaljevanju svojega govora se je tov. Levce dotaknil tudi naših volitev. Dejal je, da mora mladina, ki ima volilno pravico, skupno s SZDL na volitve. Skupno s Socialistično zvezo se mora zanimati za razna aktualna družbena in gospodarska vprašanja. Važno je, da gre tudi mladina na volitve. Mladina naj pokaže na volitvah svojo enotnost in svojo predanost tov. Titu in naši Partiji. Pokazati mora ljubezen in vdanost naši socialistični domovini.

Ob koncu je tov. Levce dejal, da mora biti Trst prej ko slej naš — biti mora od tistega, komur pripada! Mladina Zagorja in vsa ostala mladina naj pokaže svojo enotnost, svoja čustva in svojo pripravljenost braniti domovino.

Za njim je govoril še tov. Hinko Rus, ki je navzočim predlagal, da bi poslali protestno brzojavko Drž. sekretariatu za zunanje zadeve v Beogradu, ki so jo navzoči navdušeno sprejeli. Brzojavka pravi med drugim: »Kakor so se borili naši očete in bratje za časa osvobodilne vojne, tako stojimo tudi mi pripravljeni, in če bo treba, bomo branili domovino tudi z orožjem.«

Oba govornika sta bila med svojim izvajanjem večkrat prekinjena in v dvorani je iz vseh gl. donelo: Tito — Partija, Tito — Partija!

Velika udeležba na konferenci je dokaz, da se tudi zagorska mladina zaveda svojega poslanstva, zaveda se dolžnosti, ki jo ima kot članica svoje mladinske organizacije. — R.

Ali ste že poravnali naročnino za „Zasavski vestnik“?

Zmaga hrastniških telovadcev

Dvoboj med telovadci na orodju z Jesenic in Hrastnika je privabil prejšnjo soboto v telovadnico Partizana mnogo gledalcev, zlasti mladine. Prišli so celo iz Trbovlj, telovadci in telovadkinje TVD Partizana. Pred začetkom tekme je pozdravil goste podpredsednik hrastniškega društva, zastopnik jeseničanov je pa podaril umetniško izdelan kip, predstavljajoč železovljarja, domačinom z besedami: »Telovadci proletarci Jesenic prinašamo ta spominček telovadcem proletarcev Hrastnika v trajno prijateljstvo.«

Na tekmi je zmagala hrastniška vrsta (6 po številu) nad jeseniško (5) in sicer 130:127. Prav vsi telovadci so pokazali vrhunsko vaje, kar je navdušilo gledajoče občinstvo, ki ni varčevalo s plaskanjem. — Kot posameznik je bil najboljši Marjan Skaza (H), drugi Milan Jurkovič (H) in tretji Tine Subić (J). — Zastopnik republiške Telovadne zveze Partizan je čestital telovadcem k lepemu uspehu, zlasti tistim, pri katerih je opazil prav lep napredek. Nadalje

Izšla je druga številka Grlice

Vsi se spominjamo izida oziroma plemenite pobude naših glasbenih in pevskih delavcev, ki so pred pol leta izdali prvo številko »Grlice«, se pravi, prve povojne revije za naše pevske zbore. Ti ljudje, ki jih žal še ni mnogo, so nam že v prvi številki revije preskrbeli dragoceno snov, ki jo so prevzeli malone vsi naši pevski pedagogi, seveda zlasti oni, ki jim je zaupana skrb učenja naših najmlajših v pevski umetnosti.

No — in končno je izšla tudi druga številka! Predstavljajoč to drugo številko »Grlice« človek nehote pomisli na bogato in zanimivo zamisel avtorjev revije, ki vedno znova in znova iščejo in tudi najdejo nove oblike ugaevanja naših slovenskih pesmi. Vsak od teh piscev ima svoj lastni stil, vendar vse prepeva samo ena želja in misel: nuditi naši doraščajoči mladini vpogled v silne skrivnosti mladih glasov. Govoril sem z nekaterimi pevskimi delavci in jih povprašal za mnenje. Skoro vsi so edini v tem, da jim naša »Grlica« nudi pomoč, in le škoda — pravijo — da ne izhaja mesečno, kajti snov je še prepičla.

Poglejmo še, kaj prinaša Tokrat nam prinaša v glasbenem delu pesmi. Razveseljuje je, da so se v drugi številki pojavila tudi imena mlajših. Pet novih pesmi je vsekakor lep napredek. Od sodelujočih naj omenim samo Pahorja, Preglja in Simončiča. Lahko trdim, da bo revija ob taki podpori zanesljivo uspevala in tako bogatila naše pesmi.

V knjižnem delu nam pa piše glasbeni pedagog Kunej o organizaciji in delu mladinskih zborov. V reviji je nadalje bogat prispevek o mutaciji — vsekakor koristno delo našega pevovodje. Pavle Kalan pa je spregovoril o prijatelju naših najmlajših — o Karlu Pahorju.

Prispevali so še drugi. Edino, kar manjka, je prav gotovo nekaj besed o delu mladih pevskih zborov po naši Sloveniji. Le na ta način bi lahko naši pevski delavci svedeli za uspehe in težave drugih zborov, zlasti z našega podeželja.

»Grlica« je v svoji drugi številki še bolj napredovala. Postavila nas pred lepo in plemenito vzgojno nalogo, in njene vrednote že prihajajo do izraza.

—M—

Sprejem v mojstrsko šolo čevljarске stroke v Mariboru

Za vzgojo in izobrazbo strokovnih kadrov kvalificiranih obrtnih mojstrov v čevljarstvem poklicu je bil z odločbo MLO Maribor pri mojstrski šoli v Mariboru ustanovljen čevljarški odsek kot strokovna šola s praktičnim poukom.

Šola traja eno leto. Pouk je praktičen in teoretičen. V šolo se lahko vpíšejo tisti, ki imajo najmanj tri leta pomočniške prakse v čevljarstvi stroki, kar dokažejo z delovno knjižico ali pa potrdilom obrtne zbornice.

Za časa šolanja prejema kandidati primerne mesečne denarne nagrade.

Po uspešno končani šoli opravljajo absolventi zaključni izpit. Spričevala o zaključnem izpitu daje kvalifikacijsko obrtnega mojstra čevljarске stroke.

Solski pouk na tel. novoustanovljeni šoli se začne 2. novembra t. l. Prošnje za vnos v šolo sprejema ravnateljstvo Mojstrske šole v Mariboru, Mi-

je izrazil veselje nad tem, da se je pridružila vrstam vrhunskih telovadcev Ljubljana — Hrastnik se vrsta proletarskih Jesenic.

V odmorih sta nastopili z elegantnimi vajami najboljši slovenski telovadkinji z Jesenic, ki sta navdušili za telovadbo zlasti našo žensko mladino. — Ob zaključku lepega večera so se Hrastničani zahvalili gostom za obisk, jim izročili v spomin dve lepi stekleni vazi in obljubili, da jim bodo vržili obisk v soboto, 5. decembra, na Jesenice.

I Z HRASTNIKA

Pionirji hrastniške nižje gimnazije so tekmovali v Trbovljah v okrajnem merilu z igro »Med dvema ognjema«, kjer sta obe vrsti, moška in ženska, dosegli prvo mesto. V priznanje je vsaka vrsta dobila v spomin lep pokal. — Čestitamo!

Kdo so pa tovarišice, ki se vsako sredo in petek v Toplicah pri Brvarju vspljejo čez prag?

To so pevke topliške »Svobode«. O tem zboru ste že marširali in ga boste tudi poslušali. Upam, da vam je všeč in zato vam z veseljem povem da nismo zaspale, kot so že nekateri mislili. No, preko počitnic smo res malo zadremale, ker je bilo precej vroče in nas je tovarišica pevovodkinja zapustila. Morala si je oddahnila od napornega dela in pogledati še kaj drugega kot naše Zagorje.

Zdaj je v Toplicah pri Brvarju spet oživel. Ob sredah in petkih zvečer se zberemo ob isti uri in v isti sobi tovarišice različne starosti in poklicev iz različnih predelov mesta Zagorja, a z isto ljubeznijo do lepe slovenske pesmi in z isto željo: ponesti to lepo pesem med ljudstvo Zagorja in še drugih krajev.

Vsem je bilo dolgčas, zato je pred pričetkom mnogo pogovorov. Vedno je kaj novega. Pravijo, da smo ženske bolj klepetave kot moški. V našem zboru je res preveč nepotrebnega govorjenja, ki muči tovarišice pevovodkinjo (moram poizvedeti, če ima tudi tovariš Niko s pevci kaj sitnosti). Nekateri tovarišice bi morale tudi bolj paziti, kako in kaj govorijo. Res ni le po, če se dekle ponaša z raznimi besedami, ki je moškim ne pristojajo. Ni dovolj samo to, da bomo na odru zapele. Treba je, da nas »Svoboda« tudi vzgaja in

Oskar Moll slavi sedemdesetletnico

Sedemdeset let je minilo, odkar se je rodil 28. oktobra 1883. leta v Trbovljah malone vsem znan učitelj, pevovodja in skladatelj Oskar Moll. Dolga je ta doba, zanj pa je bila kratka, ker je v svojem plodnem delu pozabil, kako teko leta, ki jih je preživel kot učitelja in pevovodja s številnimi učenci in pevci v delavskih Trbovljah. Živelo med rudarji, ki jih je poznal kot dobre pevce, je delal z njimi dolga desetletja in dosegal uspeh za uspehom ter širil pevski sloves Trbovlj preko slovenskih meja. Ob izdatnem sodelovanju s pokojnim skladateljem Emilom Adamčičem in s svojo lastno skladateljsko sposobnostjo so se rodile pesmi, ki jih prepevajo danes mnogi zbori širom po naši domovini.

Pošteni zadružniki

Vaščani iz Cerova v južni Srbiji so od zore do mraka zaposleni na polju in tako si niso mogli kupiti cigaret in tobaka. Svoje težave so objavili na sestanku kmetijske zadruge. Zato je zadruga sredi vasi postavila zabojček s cigaretami in cenami. Zraven njega pa drug zabojček za denar. »Vzemi sam cigarete in pusti denar! To je bil edini napis na zaboju.

Ni se še zgodilo, da bi kdo vzel cigarete in jih ne bi pošteno plačal. Tudi nobene tatvine še ni bilo pri tej odprti »avtomatični« zadružni trafiki.

Naročnikom in bračem „Zasavskega vestnika“

V današnji številki zaključujemo povest »Enajst let pozneje«, ki so ji naši bralci, zlasti pa bralke »Zasavskega vestnika«, sledile z velikim zanimanjem. Sporočamo, da bomo prihodnjo sredo začeli v našem listu z novim romanom, ki bo imel naslov

„Seveda bom molčal...“

Upamo, da bo tudi ta povest vsem bračcem všeč, kakor so bili zadovoljni z dosedanjim. Naš novi roman je napeta zgodba ter obravnava nesrečno ljubezen poročenega moža do svoje mlade, lepe pastorkice — ljubice, ki se razvije v slepo strast, ki bi ga skoro napravila za morilca lastne žene, kar pa je neko nadvse zanimivo naključje na srečo preprečilo.

Opozorite, prosim, svoje prijatelje in prijateljice na našo novo povest. Kdor še ni naročen na »Zasavski vestnik«, bi pa rad bral naš novi roman, naj naroči naš tednik kar v naši upravi osebno, ali pa naj nam pošlje listnico, da želi prejemati naš list. Seveda bomo naročilo takoj izvršili.

Uredništvo »Zasavskega vestnika«.

Topliške pevke niso zaspale

vzgoji v ljudi, ki bodo socialistični domovini v ponos.

Milena in mama sta že prišli. Obe sta vestni imamo še eno Mileno. Tudi ta je pridna. Milena je nasmejana vstopila. Prav blizu je doma. Bliznji navadno zamude. Pri njej je pa drugače. Ivanki sta tudi dve in dve Stečki. Prav reči sta vstopili Tončka in Julka. Daleč imata, zamudila pa ne bi radi. In se prihajajo. Vse še ne poznam, ker je precej novih. Mira je malo zamudila. Je pač kurirka in ni mogla prej priti.

Starejši in mlajši se zbirajo okrog klavirja. Leta niso važna. Dokler človek poje, se ne bo počutil starega.

Pri oknu stoji Anica. Vedno je obložena z delom. Ne vem, če je podnevi sploh kdaj doma razen pri kosilu. Rada poje. Z

mlajšo Stečko sta tudi stebel zbora.

Tovarišica Cilka že igra na klavir. »Lepa bo!« pravi. Me pa pojemo: »Brda, brda, valovita...« In še druge pesmi bi si šla, kdor bi vstopil.

Tovarišica išče po klavirju note. Ne najde vseh. »Presneti možiki, le kam so jih dali?« se jezi. Pa ne zares. Saj ni nikoli huda.

Malom sem bila raztresena in tovarišica Cilka me je že ujela z očmi. »Paziti boš morala!« sem pomislila.

Končale smo. Le malokateri se muči. Večina bi rada še malo posedela in zapela še kaj brez vaje.

Lepo je v društvu. Dekleta in žene, samske in poročene, pridite med nas, še je čas!

Emes.

Zborovanje loške mladine

V torek, 20. t. m., so imeli mladinci v Loki svoj redni sestanek. Udeležil se ga je sekretar občinskega odbora SZDL tov. Stane Skočir ter član ZK tov. Svagan.

Sekretarka vaše mladine tov. Korenova je odprla sestanek ter pozdravila goste in mladince, ki so prišli v tako velikem številu.

V naslednjem je sekretar občinskega odbora Socialistične zveze podal politični referat ter se dotaknil ob času najbolj

perečega vprašanja za nas — Trsta. V svojem izčrpnem poročilu nam je prikazal ozadje krivične odločbe, ki sta jo hoteli samovoljno izvesti proti nam vladi ZDA in Anglije. Toda odločnost naših narodov in odgovor maršala Tita na množičnih zborovanjih v Lescovcu in Skoplju sta jasno povedala vsemu svetu, da je dovolj barantanja veseli na račun naših narodov.

Mladina je s plaskanjem sprejela poročilo o tržaškem vprašanju. Nato se je razvila živahna debata.

Druga točka dnevnega reda je bila sodelovanje mladine na novembrskih volitvah. Mladinci so z zanimanjem poslušali navodila sekretarja ZK, kako naj mladina sodeluje pri volitvah na terenu. Mladinci naj se sedaj pokažejo v političnem delu. Ljudstvo največ pričakuje od svoje mladine. Z delom bodo mladinci pokazali, da so vredni in sposobni za sprejem v ZK.

Sledeča točka je bila organizacijskega pomena. Posebna točka dnevnega reda je bil razgovor o ustanovitvi TVD Partizana. Vprašanje je sprožilo mladincev tov. Rado Tavčar, ki je sam pripravil vadijo pionirje osnovne šole. Upamo, da bo ustanovitev Partizana naša velika uspešna naloga. Sestank je bil na ugoden odmev, saj so med Ločani dobri in priznani telovadci. V bližnjih dneh bo informativni sestanek v tej zadevi, kjer se bo izvolil pripravljalni odbor. Okrajni telovadni forum bo prav gotovo z veseljem vzel na znanje željo in voljo loške mladine, da sodeluje tudi na tem področju. Mladina Loke in okolice je pripravljena delati, množične organizacije pa ji naj pomagajo.

GOSPODINJSKI NASVETI

Sadne madeže odstranili z rok, če jih opereš s kisom.

Blago, ki se sveti zaradi dolgotrajne nošnje, osvežiš, če ščetko namočiš v kis ter blago ščetkaš (krtačiš) v smeri nitk in končno blago zlikaš na lice.

Madeže odstranili iz gumijastega dežnega plašča, če ga očistiš s prekuhanim in ohlajeno vodo, kateri si dodala tri žlice kisa.

Medenino (kljake) očistiš, če jo namažeš s kašo iz moke in kisa, tako da se ta na medenini posuši in jo nato drgneš z volnenim krpo.

Makeže odstranili s srebrnino (jedilnega pribora), če jo drgneš s toplim kisom, ki ga osušiš z žagovino.

Pozlačene okvire očistiš, če jih prevlečeš z vinskim kisom in jih nato opereš v čisti vodi ter posušiš na prepihu.

Masne madeže odstranili iz marmorja, če ga poliješ s kisom ter ga čez nekaj časa izmiješ s toplo vodo.

Motni kis očistiš, če mu dodaš žlico mleka, ga dobro pretreseš in precediš skozi gosto platneno krpo. Kis hrani vedno v temnih steklenicah.

Kotiček za naše pionirje

Recitacijski dopoldan za pionirje v Radečah

Oktrog pol 11. ure dopoldne so pretekli petek začeli prihajati pionirji okoliških osnovnih šol v kino dvorano v Radečah, ki se je kmalu napolnila s 400 pionirji in dijaki nižje gimnazije v Radečah. Mladina je nestrno pričakovala prihoda naših mladinskih pisateljev in pesnikov. Kmalu je prispel avto, ki je pripeljal prijatelje mladine. Tov. ravnatelj Perger je pozdravil pionirje in navzoče pisatelje ter priporočal pionirjem, naj pazljivo sledijo besedam naših književnikov, da bodo odnesli v svojih srcih s te prireditve čim več lepih vtisov.

Kot prvi je nastopil naš priznani borec za pravice Primorskih Slovencev, pisatelj Franc Bevk. Prebral je zbrani mladini črtilo o Trstu, ki jo je sestavil v našem novem zgodovinskem obdobju. Pionirji so ga vneto poslušali in ga ob koncu nagradili z močnim aplavzom.

Za njim se je predstavil mladini Tone Pavček, ki je recital pionirjem z vso vneto nekaj veselih in poskočnih pesmi, da so jim lica kar žarela od zadovoljstva.

Nato je pisatelj Tone Seliskar, nekdanji učitelj v Trbovljah, prebral mladini zgodnjo o nevihtah dečkah, ki so se šli morske razbojnice — kar v Ljubljani Pionirji so živahno sledili poteka dejanja in se potihoma nasmičali spretnosti naših mladih razbojnikov.

Kot zadnja je nastopila mladinska pesnica Lili Novy, ki je

recitala več resnih pesmi, a vendar živahnih, med njimi tudi o Trstu. Tudi ona je žela velik aplavz.

Recitacijski nastop je končal tov. France Bevk z neko partizansko zgodbo in veselo pravljico. Tako se je končal ta lep recitacijski dan za naše pionirje.

Pred zaključkom so pionirji osnovne šole in gimnazije iz Radeč vsakemu od pisateljev in pesnikov podarili po en šopek rdečih nageljnov, za katere so se ti iskreno zahvalili.

Tov. ravnatelj se je ponovno zahvalil v imenu pionirjev in

učiteljskega zbora dragim gostom, da so se osebno potrudili k nam in s svojimi najboljšimi deli improvizirali tako lep nastop, ki nikoli ne bo pozabljen v srcih naših mladih.

Prepričani smo, da bodo naši najmlajši segali še z večjim veseljem po naši mladinski literaturi, na katero je naš slovenski narod lahko ponosen.

Pisatelj France Bevk se je žudil discipliniranosti mladih poslušalcev, saj je nastop trajal 65 minut, kar je znamenje, da je bil moralni uspeh dosežen.

-Iz-

Zagorski pionirji so spregovorili

Kakor vsi zavedni državljani socialistične domovine, so se tudi zagorski pionirji v lepem številu udeležili manifestacij proti krivičnim sklepom Anglo-američanov.

Našim najmlajšim je bilo težko pri srcu, ko so izvedeli za to podlo izdajstvo. Težko jim je bilo tembolj, ker si niso mogli takoj ustvariti podobe teh »naših zaveznikov«. Saj so se v šoli učili, da so ravno ti pomagali tudi naši domovini, sedaj pa da bi se spremenili?

Pa so se kmalu znašli. Z zastavami in transparenti so odhiteli na zagorske ceste in soglasno povedali vsemu pre-

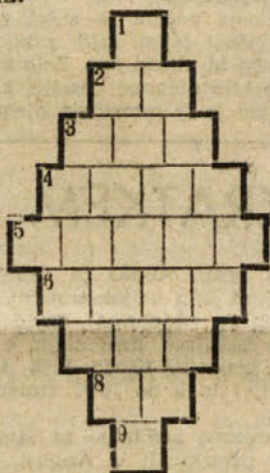
bivalstvu: Trsta ne damo nikoli! Dejali so, da so tudi oni, kakor njih očete, matere, bratje in sestre pripravljeni braniti našo domovino, našo kri. In če je treba, žrtvujemo za to tudi naša mlada življenja! Če bo treba, bomo tudi mi, kot nekdanji naši bratje in sestre za časa NOV, pomagali našim hrabrim borcem JLA — našim junakom.

Kakor med okupacijo, tako vidijo tudi sedaj na nekaterih hišah lepke — majhne lističe papirja, na katere so naši hrabri pionirji zlili svoja nestranejša čustva.

-R-

Nagradno vreteno za pionirje

Nada Makova, učenka IV. a razr. trboveljske gimnazije, nam je poslala sledeče vreteno, ki ga izpolnite s primernimi besedami:

Črke: AAA, IIIIII, KKK, NNNN, TTTTT. Vsaka sledeča beseda je sestavljena iz črk prejšnje besede in ene nove črke, ali ene manj.

Vodoravno: 1. kratka za utežno mero; 2. osebni zaimek; 3. največji živčni sesalec; 4. neprožni del mišice, s katerim je pritrjena na kost (tudi šop spletenih las); 5. ženski okras; 6. skrajšano žensko ime; 7. šivalna potrebščina; 8. veznik; 9. samoglasnik.

Rešitve nam pošljite do sobote, 31. oktobra, opoldne. — Izrečani bo dobili od našega uredništva lepo knjižno darilo.

Rešitev magičnega kvadrata

Tudi tokrat smo bili zelo veseli pravilnih rešitev magičnega kvadrata iz naše prejšnje številke, ki so nam jih prinesli ali pa poslali naši pionirji in punirke v tako velikem številu.

Strogi žreb je prisodil to pot nagrado pionirju Bogu Kirnu,

učencu 3.c razreda v Hrastniku, ki naj dvigne v našem uredništvu objavljenega knjižno darilo.

Pravilna rešitev zadnjega magičnega kvadrata se glasi: 1. Brač; 2. rama; 3. Amor; 4. čara.

GOLOB PISMONOŠA

Ljudi je že davno zanimalo, kako je mogoče, da se golob pismonoša, ki je napravil po več sto kilometrov dolgo pot, spet vrne domov. Mislili so, da ima uho goloba lastnosti nekakšnega kompasa, ki mu služi, da pravilno leti. Se razne druge teorije so prevladovala o teh posebnih sposobnostih goloba. Sedaj pa je končno ugotovljeno, da ima golob neverjetno oster vid in sposobnost, da spozna vse predmete okoli sebe. Do tega spoznanja so prišli ljudje po dolgotrajnih poskusih, s katerimi so dognali, da se golob čez dan nikdar ne zmoti v svojem letu, ponoči pa svojo pot šestokrat zgreši.

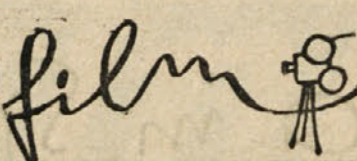
M. DJILAS: Mi hodimo svojo demokratično socialistično pot ter uveljavljamo samo jugoslovansko in socialistično zunanjo politiko

M. PIJADE: Tisti, ki hočejo kupiti Italijo za evropsko obrambno skupnost, pozabljajo na močno obrambno skupnost proti agresiji, v kateri ima Jugoslavija že sama zelo pomembno vlogo

A. RANKOVIĆ: Ljudski poslanec je najboljša zveza med svojim volilnim okrajem in Ljudsko skupščino. V tem se delo Ljudske skupščine resnično približuje volivcem

V. VLAHOVIĆ: Jugoslavija ima danes najmočnejšo armado v Evropi. To je najzanesljivejša obramba naše neodvisnosti

B. KRAIGHER: Nove volitve naj bodo nova manifestacija trdne odločnosti, enotnosti in čvrste povezanosti vseh jugoslovanskih narodov

„JUTRI BO PREPOZNO“

»Ta film je posvečen otroku, temu neznanu... In odraslim, ki so pozabili, da so nekoč bili otroci.«

Vzgoja mladine v pubertetni dobi je za šolo in za starše najtežja. Pouk in disciplina znotraj šolskih prostorov je premalo. V kinu, v časopisih, v gledališčih je v modi seksus, ki draži otroško domišljijo. Otrokom moramo dati takrat moralno in čustveno trdnost, da bodo čisti in brez velikih ter škodljivih motenj stopili v svet odraslih. O pravem času in v pravih besedah odkriti otroku nastanek življenja je prav gotovo edino pravilno, in temu se upirajo samo licemerji, ki hočejo z lažjo moralno uničiti nežno cvetje v mladih srcih.

Gimnazijca Mirella in Franco sta se ob študentskih prežnostih nedežno zaljubila. Starši jima niso povedali, da zorita za polno življenje. Šola jima je samo pretela, naj se varujeta greha, od vseh povodov je pa butalo vanju resnično in pogosto kaj umazano življenje. V počitniški koloniji je starokopitna ravnateljica strogo ločila dečke in deklice. Otroci so bili vse bolj pozorni na spremembe v sebi, na razlike in na odnose med seboj. Profesor in profesorica sta bila brez moči, ker sta se morala službeno ukloniti veljavni šolskemu redu in pravilom, kar pa bi skoraj zahtevalo dvojne nedežne življenj. Otroci so se sestajali in igrali skupaj

Prizor iz filma: »Jutri bo prepozno«

skrival, ker se niso smeli javno. Franca in Mirella je tako prehitela nekoč nevihta. Zatekla sta se v senik in ostala tam sama čez noč. Ko so ju ponoči potem našli, je ravnateljica mladinske počitniške kolonije na vsak način hotela prisiliti oba, da bi priznala nedovoljene stvari, ki jih nista počela in za katere v svoji nepokvarjenosti niti vedela nista. Mirella se je močno prehladila. V vročici, ko je ležala v ambulanti, se ji je nekako zbledelo in v strahu pred preganjalc, pred neprestanimi zaslišanji in očitani je zbežala in skočila v jezero. Rešil jo je Franco, ki je ušel iz hišnega zapora. Skoraj bi bilo prepozno. Otrok ne gre varati in jih hinavsko slepiti. Vzgojiti je treba njihova srca in njihova čustva, da bodo zavarovali njihovo nedolžnost pred oskrnitvijo, in to že danes, ker jutri bo prepozno, kakor nam dramatično prikazuje film.

delali po starih preizkušnih šablona in pri tem zamudili lepo priliko — kajti čeprav bo »Kapitan Horatio« povprečnemu gledalcu všeč in ga zvezdnika varijanta drznega pustolovca najbrž niti ne bo motila, bi z verno ekranizacijo Forresterjevega romana film nicesar ne izgubil na privlačnosti za povprečnega gledalca, pridobil pa bi na umetniški vrednosti, ki je zdaj nima.

Kino Svoboda-Center v Trbovljah (Delavski dom)

bo razviden z lepakovi. Italijanski film

JUTRI BO PREPOZNO

Razpored predstav bo razviden iz lepakov. Kino

Svoboda v Trbovljah II. bo imel na sporedu ameriški barvni film

KAPITAN HORATIO

Razpored predstav bo razviden z lepakov.

„Pri belem konjičku“

Letošnjo gledališko sezono so naši ansambli pričeli z velikim zagonom, saj so Trboveljčani videli v enem tednu kar tri premiere. Preteklo soboto je mešan pevske zbor »Slavček«, ki deluje v sestavi DPD Svobode-Center, uprizoril opereto »Pri belem konjičku«. Delo je režiral in istočasno v tej funkciji debitiral tov. Franc Princ, glasbeno pa je to igro obdelal tov. Jože Skrinar. Nastopil je celoten pevske zbor »Slavček«, ravno tako baletna skupina »Svobode-Center« v koreografiji prof. Marjanca Jermolove, glasbo pa je izvajal Mestni orkester pod taktirko Jožeta Skrinarja.

Ce gledamo uprizoritev te operete z gledišča, da so vsi igralci nastopili na odru prvičkrat in tudi skoraj vsi prvič odpeli svoje samospeve, lahko rečemo, da je igra uspešna. Pevsko sta občinstvu ugajala ljubavna partnerja tov. Milica Šornova kot gostilničarka Polonca in tov. Franci Vizovišek kot plačilni natak. Dober igralski lik je nadalje prikazal tov. Marjan Novak v vlogi ribniškega veleindustriala Kotenine. — Zboru »Slavčekov« smemo k njegovi prizadevnosti ker čestitati ter mu želimo, da bi čimprej dobil enotne obleke, ki si jih toliko želi.

Branislav Nušič: „Zalujoči ostali“

Isti večer so se predstavili publikli Spodnjih Trbovelj tudi igralci »Svobode-Zasavje« z Nušičevo komedijo »Zalujoči ostali«, ki našim ljudem ni nepoznana. Delo je režiral tov. Igor Mervič. — Poblížega poročila o tej uprizoritvi še nismo prejeli.

Ameriški barvni film „Kapetan Horatio“

Filmska verzija kapitana Horatio Hornblowerja je, žal, vse preveč ameriška, da bi mogla nuditi gledalcem tisti učinek, kot ga nudi bralcem knjiga o pustolovčinah drznega kapitana. Osladni konec zabrisa sicer dokaj dober celotni vti in kar žal nam je tega simpatičnega pomorščaka, ki je iz hollywoodske kuhinje prišel prepran v standardnega junaka, ki jih poznamo toliko iz ničvredne ameriške filmske plaže. Po romanu o junaškem kapitanu bi bilo mogoče izdelati pustolovski film visokih kvalit, ki bi lahko v filmski umetnosti zavzel tako mesto, kot ga na primer imajo Jules Vernova ali celo Jack Londonova dela v literaturi. Amerikanci so film iz-

Prizor iz filma: »Kapitan Horatio«

C. K.:

Enajst let pozneje

»In njuni kovčki?« je vprašal Jörn, ki se mu je že vrtelo po glavi.

Signora Marziani si je z robcem brisala obraz. »Kovčki? Ti so že gori v sobah.«

»Potem niste nič izgubili!« je zaklical Jörn, »če so kovčki še tu.«

Signora je spet poskušala hiteti. »Kdo ve, če je kaj v njih!« »Oh, počakajte vendar! Vse se bo uredilo. Kako se pravzaprav piše ta gospod Hasse?«

Signora Marziani si je spet brisala oči. »Hassolt se piše. Hassolt. Priznati mi morate, da nekaj ni v redu, če se nekdo piše Hassolt, kličejo ga pa za Hassaja.«

»Vsekakor. Tukaj ni nekaj v redu.« Jörn je začel zamisljeno gledati na steno v sobi, kjer so viseli reklamni lepki parniške družbe. Na njih so bili parniki z dimniki in dimom, okrog njih pa valovi sinjega morja. »In kakšno je resnično ime gospodične pl. Dyckerhoff?«

»Neipperg. Silvina Neipperg. Niti ni plemenitiga rodu.« Signora Marziani se je spet kremenila.

Jörn je ob njenih besedah skočil s stola. »Kako ste rekli, da se gospodična piše?«

Roka signore Marziani, ki je krčevito stiskala robec, je od preplašenosti zdrknila v naročje. Neumno je gledala v Jörnov razburjen obraz. »Silvina Neipperg,« je ponovila signora Marziani.

»To... to... vendar ni mogoče!«

»Prosim, pogledajte sami v njen potni list.«

»Hvala! Verjamem vam. Toda to... vendar... ni mogoče...« Silvina Neipperg je že davno mrtva.

Signora Marziani je potegnila potni list iz predala mize in ga pokazala Jörnu. »Prosim, tukaj je zapisano čisto razočeno: »Silvina Neipperg.« In njena slika.«

Jörn je gledal v potni list, a ni videl ničesar.

»Silvina... Silvina...«

Kar naenkrat se je pa zasusikal na peti in zdrvel skozi vrata. Na vrtu je pograbil Flametto in jo z vso silo vlekel s seboj na cesto, kjer je stal njegov bel avto. »Pojdite z menoj!

Takoj morava polskati mojega brata. Takoj!«

Nekaj trenutkov nato je že sedel za volanom svojega avtomobila, ne da bi pogledal motor. Spet je strel predse. Nemogoče je misliti neprestano. Nemogoče!

»In kje naj ga iščeva?« je vprašala Flametta.

Jörn se je obrnil proti njej. »Oh, saj res, kje naj ga iščeva.«

Spet je strel predse. Z mislimi je bil daleč. »To vendar spremeni celoten položaj. To vendar spremeni vse.«

»Ali se je kaj zgodilo?« je vprašala Flametta.

»Da. Ravno kar sem zvedel nekaj... nezalisanega. Nekaj... kar ne more biti res.«

»Kaj pa?«

»O tem pozneje. Pozneje vam bom povedal vse. Vse boste zvedeli. Trenutno nisem niti zmožen za to. Vendar moram nekaj storiti. Kam naj se peljeva? Kje, mislite, da je sedaj moj brat? On in Konstancia... ne, on in Silvina.«

Flametta je začudeno stresla glavo. »Ne moreva ga iskati. Silcija je prevelika.«

»Toda tukaj vendar ne moreva ostati. Meša se mi že po glavi. Moram se peljati z avtom. Naglo se moram voziti, da mi bo veter zvišal okrog ušes, da mi glava postane jasna. Kam naj

se torej peljeva? Povejte hitro! Kam želite, da greva? Brž recite, kam hočete!«

»V Agrigent,« je dejala Flametta, ne da bi pomišljala. »Otroka imam tam.«

»Dobro, v Agrigent.«

Toda ni se še odpeljal. Obrnil se je še enkrat k njej in jo prijel za obe roki. »Ali sem vam res kdaj rekel, da mi je gospodična pl. Dyckerhoff všeč? Če sem to dejal, potem pozabite. To namreč ni res. Ona mi sploh ni všeč. To ni bilo nikoli res, kajti ona je Nikova. Ze enajst let je njegova.«

Flamettine oči so ga pogledale veliko in svetlo. »Ali se ne bova odpeljala?« je vprašala.

»Seveda se bova.« Toda Jörn ni dal svojih rok za volan. Se vedno je držal dekleta za roko.

»Ste mi hoteli še nekaj povedati?«

»Ne, nič, pravzaprav nič. Se pravi, hotel sem povedati, da vaše skrbi zame ne bom nikoli pozabil. Da... res! Najraje bi ti povedal, da si mi strašno všeč, toda po vsem, kar se je v zadnjih štirinajstih dneh zgodilo, mi tega sedaj seveda ne boš tako hitro verjela.«

»Tako hitro res ne. Toda lahko mi to poveste v prihodnjih dneh še enkrat.«

Tu pa je Jörn pogledal motor. S krepkim sunkom je avto

zdrčal z mesta, se pognal v divji dirki skozi mesto venkaj na cesto, ki se je vila ob vznožju Etna skozi gaje citron in oranž, vinograde, nasade oliv na isto cesto, ki jo je že stokrat prevozil. Dirka z avtom je šla dalje mimo Misterbianca, mimo Paterna in Adrana. Prehitela sta pisane vozilke z okrašenimi osli, nasmejane poljske delavce, mimo rdečih hiš in murvinih dreves, visoko na nebu pa ju je spremljal oblak dima nad Etno.

»Da, sedaj pojdeva v Tripolis,« je dejal Niko. Povedal ji je to še enkrat, ko sta nekaj ur pred odhodom parnika stala pod goštim stebri templja June Lacine. Spet je sonce počasi spreminjalo nebo in zemljo v ogenj. Med suhimi kaktusovimi grmi je žarelo rdečrjavno kamenje.

Silvina se je naslonila na neki steber in gledala v daljavo. Med grmičevjem in pečnam se je glasno nekaj koz.

Kar naenkrat sta pa zagledala človeka, ki se jima je bližal. Nekoga človeka... Jörna!

Jörn, ki je v pisarni zveplenega rudnika naletel na Hassolta, je zvedel od njega, da sta Niko in Silvina v Agrigentu.

»V Agrigentu, pravite? No, potem se pa prav gotovo potepata okrog ostankov templja,

kajti Niko nori za starinskimi svarmi.«

Silvina je dvignila roke in na ves glas zavpila: »Jörn. Jörn!«

To je zaklicala s tako vriskajočim glasom, da je Niko vztrepetal.

»Zakaj se pa tako strašno veseliš, da naju je tukaj našel?« jo je vprašal s trpkim glasom. Že je iztegnil roke, da bi jo zadržal, če bi hotela teči Jörnu nasproti.

Tu pa se je ona obrnila in ovila svoje roke Niku okrog vratu. »Jörn živi! Jörn živi! In Flametta je rekla, da si mu nekaj storil. Ti... ti...«

Toda takoj nato se je spet nasmejala. Njen obraz je bil tako sončen, tako srečen kakor še nikoli v zadnjih dneh. Neskončno mladosten je bil njen obraz, ki ga je ožarjalo večerno sonce.

Sedaj jo je zapazil tudi Jörn. Pospešil je korake.

Niko je privil ljubljeno ženo k sebi. Strel je v njen mladosten, žareč obraz, na katerega se je spomnil. Hotel je začet govoriti, jedljati...

Takrat pa se mu je ona nasmejala v oči. »Ne, ne, saj na sanjaš. Silvina sem. tvoja Silvina!«

KONEC.

Az kultura in sport

Zmaga Rudarja in Proletarca

NOGOMETNO PRVENSTVO SLOVENIJE

Rudar—Drava (Ptuj) 5:1 (1:1)

Pred približno 300 gledalci je moštvo Rudarja v nedeljo premagalo Dravo iz Ptuja z visokim rezultatom 5:1. V 31. minuti prvega polčasa so gostje dosegli prvi gol po srednjem napadu, vendar je domačin Sorj takoj nato izenačil igro na 1:1. Rudar je imel v prvem delu tekme tri lepe priložnosti, toda žoga ni našla pot v nasprotnikovo mrežo. Opretnik in ostali so se razigrali šele v drugem polčasu. Med odmorom si je marsikdo mislil, da bo težko doseči kaj več, kajti gostje so v prvem polčasu pokazali, da so borbeni, drugega pa nismo opazili. Osemnajst minut je že trajala igra drugega polčasa, ko je Opretnik preigral vratarja in je žoga čisto počasi zdrknila v mrežo. Tu pa se je igra razživela. Napad za napadom se je vrstil pred vrati nasprotnika, celo branilec Rudarja je nekajkrat z lepimi streli ogrožal mrežo gostov. Opretnik je v 71. in 78. minuti dosegel še dva gola. Izgledalo je, da bo ostalo pri tem rezultatu. V zadnji minuti strelja Opretnik kot in Knaus z glavo lepo plasira v levi kot. Zmaga Rudarja je bila zaslužena in če bi Rudar nastopil kompleten, prav gotovo ne bi ostalo pri tem rezultatu.

Tekmo je sodil Presinger iz Celja z manjšimi napakami, zlasti v drugem polčasu je dopuščal preveč ostro igro, kar bi se kmalu maščevalo.

PROLETAREC (Zagorje): ALUMINIJ 1:0 (0:0)

V Kidričevem je domači Aluminij izgubil 2 točki v zadnjih minutah igre. V prvem polčasu sta bili obe moštvi izenačeni, v drugem pa so bili gostje očitno v premoči. Edini gol je dal Ogrin v 85. minuti. — Sodil je pred okoli 200 gledalci Frangeš iz Maribora dobro.

NOGOMETNO PRVENSTVO SLOVENIJE

VZHODNA SKUPINA

Trbovlje:

Rudar : Drava 5:1 (1:1)

Velenje:

Rudar : Železničar (M) 1:5 (0:3)

Kidričevo:

Proletarec : Aluminij 1:0 (0:0)

Sobota:

Sobota : Kovinar (S) 10:1

Dolnja Lendava:

Nafta : Celje 6:4 (4:0)

Kladivar—Dobrna 1:1

V prvenstvu celjske nogometne podveze je bila preteklo nedeljo dopoldne odigrana na stadionu Rudarja nogometna tekma med domačo Dobrno in drugim moštvom celjskega Kladivarja. Gostje so bili tehnično boljši, vendar pa zaradi premajhne odločnosti pred nasprotnikovimi vrati niso dosegli več kot en gol, zastreljali so pa eno enajstmetrovko. Moštvo Dobrne je doseglo edini zadetek iz enajstmetrovke. Pred 200 gledalci je tekmo dobro sodil Kos iz Trbovlj.

Rokomet — prvenstvo Slovenije

Rudar—Drava (Ptuj) 14:8 (8:4)

Kljub polskemu terenu, ki je oviral boljše razvijanje igre, je moštvo Rudarja po boljši igri premagalo borbena in včasih celo preveč ostro Ptujčane. Začetek igre je kazal, da bo Drava doživela katastrofo, vendar so gostje po rezultatu 3:0 zmanjšali razliko igre na 3:1. Moštvo Rudarja je v nedeljo zaigralo znatno bolje kot v zadnji tekmi v Mariboru proti Braniku, boljša povezava med igralci kot pri gostih je prinesla Trbovelčanom zasluženo zmago, ki bi bila lahko še večja, če se posamezniki Rudarja ne bi preveč spuščali v nepotrebno »dribljanje«.

Rudar—Slavija (Ljubljana) 4:1 (1:1)

Namesto prvenstvene tekme, ki bi morala biti odigrana, je sledilo prijateljsko srečanje med mladinci Rudarja in Slavije. Čudna se nam zdi odločitev NZS, da se začasno preneha mladinsko tekmovalje. Mladinci Rudarja so dobro zaigrali šele v drugem polčasu in si tako s tremi goli razlike zagotovili lepo zmago 4:1.

Litija—Poštar (Ljubljana)

1:2 (1:1)

Predzadnjo nedeljo so v Litiji odigrali prvenstveno tekmo V. kola skupine B ljubljanske nogometne podveze med domačo »Litijo« in ljubljanskim »Poštarjem«. Po enakovredni igri so zasluženo zmagali gostje z rezultatom 2:1 (1:1). Domačini so prišli že v 5. minuti igre v vodstvo z golom, ki ga je dal prodorni Zrimšek. Zaradi nepazljive igre domačinov je srednji napadalec gostov Kraševac pred koncem prvega polčasa igro izenačil, v drugem polčasu pa dosegel zmagosni gol. V tej tekmi so domači napadali zapravili mnogo zlatih priložnosti za doseg zadetkov, zlasti v drugem polčasu, ko so se Ljubljanci samo branili. Sodil je z manjšimi napakami Gjud iz Ljubljane.

Namiznoteniška sekcija Proletarca sedaj dela

Tudi NTS Proletarca v Zagorju se je končno zbudila iz poletnega spanja. Temu je bil glavni vzrok »prazna blagajna«. Pred dnevi so imeli igralci sekcije prvenstvo. Pri članih in pri mladincih si je prvo mesto priboril Franc Drnovšek, drugi pri članih je Praznik, tretji Spolenak itd. Tudi med mladinci je zasedel drugo mesto Praznik.

Sedaj so se resno lotili treningov in so v nedeljo, 18. t. m., odigrali prijateljski dvoboj z Rudarjem. Rezultat je 10:1 za Rudarja. Edino točko je osvojil Kajzelj v borbi z Weissom.

Na brzoturnirju, ki je bil zatem, je zmagal med 16 udeleženci gost Pavel Ličar iz Trbovlj. V eni izmed prihodnjih števil našega lista bomo pisali o vzrokih nedelavnosti namiznoteniške sekcije Proletarca.

Kaj je s Proletarcem?

Ze večkrat smo se oglasili, vendar našega mnenja pri sestavi prvega moštva v Zagorju niso upoštevali. Zato smo se odločili, da povemo vsej dejavnosti kaj več o tem.

Znano je, da je nogometni klub Proletarca izgubil zaporedoma dve tekmi (proti Dravi v Ptuj 2:1 in proti Nafti doma). Vzrok teh porazov pa vidimo predvsem pri sestavljalcih moštva. V 1. moštvo silijo nekateri igralci, ki zanje vemo, da so že davno odslužili nogometu in športu sploh. Pa pride tekma in tak moč nastopi malo, ali pa čisto nič pripravljen. Kako bo potem moštvo zmagalo, je vprašanje zase.

Posebno očitno napaka je bila v soboto, 17. t. m., na tekmi proti Lendavi, kjer so kar tekmovali med seboj, kdo bo slabše igral. Vsako pravo vodstvo nogometnega kluba pa mora težiti za tem, da dobi v moštvo čim več mladih moči in s tem tudi več poleta in zanosu. V Zagorju delajo pa ravno nabor. Mlade moči, ki so že igrane v prvem moštvu, morajo sedaj samo opazovati tekmo, stari igralci pa brez uspeha tekaajo po igrišču sem in tja.

Če vodstvo NK Proletarca ne bo upoštevalo našega mnenja, potem se ni čuditi, če bo po nekaj tednih ta nogometni klub na repu lestvice v vzhodni skupini republiške lige.

Tudi podcenjevanje drugih se kaj rado mašuje (Proletarec—Mura). Zakaj so domačini po odlični igri v prvi polovici toliko popustili, da bi nasprotnik kmalu izenačil?

Slabost naših je tudi netočna podajanje, oziroma po naše: nabijanje žoge — samo da gre od gola, saj je vseeno! Za to bi pa bil potreben skupni trening; pa saj ne dobijo vseh igralcev skupaj!

Glavna hiba Zagorjanov je pa njihov napad, ki zavrati tudi stooštote prilike za doseg gola (tekma Proletarec—Nafta). Napadalcii pridejo do 16 metrov, tam pa začnejo kombinirati, namesto da bi streljali na gol. Po našem mnenju naj bi napadalno vrsto sestavljali: Vipotnik, S. Praznik, Ogrinc, Franc Prašnikar in Valter Prašnikar. S tem napadom ne bi uspehi izostali.

Tudi krilska vrsta ne zadovoljuje povsem. Ne zna povezati napad z obrambo in je zelo netočna pri podajanju. Naš predlog: Dornik, Jere, Vozelj.

Kakor napad, tudi z obrambo ne soglašamo (tekma Proletarec—Nafta ali Proletarec—Mura). Včasih dela še čisto začetniške napake, ki jih ni mogoče pozabiti. Tudi obramba ne zna prenašati žoge na krila, ali pa jo vračati vratarju. Včasih obramba preveč omahuje in preveč čaka (Proletarec—Nafta) in pusti, da nasprotnik zabije gole. Naše mnenje: Kurent, Oto Praznik.

Vratar je zadnje čase zadovoljil. Edino v tekmi proti Dravi v Ptuj je imel slab dan in je kriv za dobljene gole.

V tekmah proti mariborskemu Železničarju, Muri in Nafti je

ROKOMET ŽENA

Ekipo Proletarca, ki tekmuje v 1. slovenski ligi, je igro proti Svobodi II. iz Ljubljane dobila s 6:0 pf (rezultat 8:3 za Svobodo II.). S tem imajo Zagorjanke od dveh tekem dve točki in razliko golov 7:14. Še lep uspeh za tako ekipo.

BOKSARSKA LIGA

Slovenska boksarska liga, v kateri nastopajo mariborski Železničar, Jesenice, Rudar iz Trbovlj in zagorski Proletarec, je začela z rednimi tekmovanji. Razpored tekem je naslednji: Rudar (T)—Jesenice. — II. kolo: 31. oktobra ali 1. novembra: Proletarec (Z)—Jesenice; Rudar (T)—Železničar (M). — III. kolo: 14. ali 15. novembra: Rudar (T)—Proletarec (Z); Jesenice—Železničar (M).

Upamo, da ekipi Rudarja in Proletarca ljubitelje boksa v Zasavju ne bosta razočarali. Boksa se vedno v kraju prvo-navedenega tekmeča.

pa zadovoljil še tako razvajene gledalce. Zlasti z uspešimi paradami je rešil na tekmi proti Nafti domačine še večjega poraza. Upamo, da nas ne bo razočaral. Naš predlog za vratarja: Oceppek.

Mislimo, da to pot ne bomo našli na gluha ušesa pri upravi NK Proletarca in da bodo naše mnenje pri sestavi prvega moštva končno upoštevali.

Če bodo ustregli temu predlogu, potem tudi na tekmah ne bo godrnjanja in vpitja nad domačimi igralci. In kar je končno najbolj važno: uspeh bo tui številni simpatizerji.

Oh, ta šumni, pisani svet

V mesto je prispel cirkus. Postavil je svoj šotor, pripeljal slone, leve, tigre, panterje in leoparda. Tudi nosorogi in bivoli niso manjkali. Sam direktor cirkusa je nadziral vsa dela in pazil, da so dragocene živali lepo shranili.

Tu pa se mu je približal neki mož. Že od daleč je pozdravil direktorja in snel klobuk. Nekako plašno je prišel bliže in dejal: »Dober dan, gospod!«

»Dober dan! Kaj želite?«

»Ali bi mi dovolili, da bi nočoj prenočil v kletki levov?«

»Kje, prosim?«

»V kletki levov!«

»Pa tam so vendar levili!«

»Nič zato.«

»Toda opozarjam vas, da so živali zaradi vožnje izredno nemirne in razdražene.«

»Tudi to me nič ne moti.«

»Poleg tega sta v kletki še dva nova leva, ki smo ju pravkar dobili iz puščave.«

»Tudi z njimi bom opravil.«

Direktor ga gleda in začudeno zmaje z glavo.

»Ali nimate svojega stanovanja?«

»O, pač!«

»Tukaj v mestu?«

»Da, tamle. Prav v bližini.«

»In zakaj ne greste potem domov?«

Nato pa mu je mož odgovoril čisto tiho in resno:

»Moja žena je tam in jaz sem ji danes zjutraj dejal, da bi bil njen stari plašč za to zimo še kar dober ...«

Na Dunaju je bilo nekoč nočno zabavišče. Nosilo je nad vrati mnogo obetajoče ime »Ahmed Bej«. Pa je bilo res tako; kdor je prišel sam tjakaj, je šel redkokdaj sam domov. In ko so takole okrog polnoči gostje sedeli v lokalu, si zaman iskali z očmi še kakšno krpico na telesih lepih plesalk.

Nekega večera je zašel v ta nezasišani lokal neki zakonski mož. Ni bil dolgo tam. Zelo kratko je bilo njegovo veselje, kajti za njim je primahala njegova

hitro zgnil. Slišalo je mogoče zboljati še z beljakovinami, vitamini in rudninami. V ta namen dodajajo krompirju 8 do 15% korenja, 10 do 15% sena (detelje) in 8 do 10% zmlatega sena.

Prevozno sušilnico za žito so letos preizkusili v Angliji. Sušilnica je opremljena z motorjem, ki ima učinek 16 konjskih moči. Razen tega je v sušilnici naprava za merjenje vlage, ki deluje tako, da zadrži v sušilnici žito, dokler ni suho do določene odstotka vlažnosti. Na uro je mogoče posušiti 1400 kg žita.

ANEKDOTA

DESCARTESOV OBED

Znani francoski mislec Descartes je sedel za mizo pri obilnem kosilu, ko ga nekoč zaloti vojvoda durski.

»Kakor vidim, cenijo tudi ilozofii izbrana jedila!«

»Čemu ne?« je odvrnil Descartes, »Saj menda ne mislite, da so tako dobre reči ustvarjene samo za bedake!«

PRIMERJAVA

Na enem od banketov v čast znanemu književniku in humoristu Twainu je govornik napil gostu in ga primerjal s Homerjem, Miltonom in Shakespearm. Po krajšem odmoru Twain vstane in pravi:

»Maloprej so me primerjali s Homerjem, Miltonom in Shakespearm. Vas trije so mrtvi — pa se tudi sam kaj slabo počutim.«

žena. Pograbila je moža za ovratnik njegovega suknjica in ga pahnila ven na cesto. Žena je kričala in se drla na vse pretege ter ozmerjala moža z vsemi mogočimi in nemogočimi primki. Mož pa jo je hitro porinil v neki taksi, ki je stal pred zabaviščem. Povedal je šoferju, kje stanuje. V vozu pa je bilo nato slišati tožec, očitač in jokav glas žene, ki ga ni hotelo biti konec. Tu pa je šofer nenkrat ustavil taksi, se obrnil nazaj in dejal z znano dunajsko dobrodušnostjo:

»Gospod doktor! Če dama noče, jo bova postavila na cesto in šla nazaj po drugo nevesto ...«

Valerio Pitano iz Enne (Sicilija) je ves prestrašen odskočil, ko je v navalu divje ljubosumnosti sunil z nožem svojo ljubljeno Lavrencijo v prsi, kajti naenkrat je zaslislal oster žvižg iz grudi svoje ljubljene, na obrazu je pa tisti trenutek začutil močan zračni pih. Lavrencija je po sunku z nožem zavpila: »Avl!« nato pa prisolila nasilnemu ljubčku krepko zaščitno. Rešitev uganke: zaljubljeni Valerio je z nožem zadel krasno napihnjene grudi iz gumija. ...

Med vojaškim dopustom je neki v Koreji vojujoči se ameriški rekrut spravil v Ameriko neko mlado Korejanko, ker jo je nameraval vzeti. Ko pa je bil iz armade odpuščen, se je fant premislil in pustil ljubico na cedlu, ki je v tuji deželi vsa nesrečna samevala. Oblasti so dale temu dekletu dvomesečni rok, da si najde drugega zaročenca, v nasprotnem primeru pa mora po odgonu nazaj v Korejo. Tedaj pa je ta mladenka dala v časnik ženitveni oglas, na katerega ni dobila nič manj kot 357 ponudb!

Kako priti do vstopnice pri kakšni razprodani športni prireditvi? O tem je že marsikdo razmišljal. To vprašanje je sijajno rešil neki navihani fant v Stuttgartu (Nemčija). Kaj pravite, kako je to napravil? Zelo enostavno. Kupil je na pošti prazen brzojavni obrazec in napisal nanj naslov: »Za gospoda župana«. Nato je brzojavko vtaknil v kuverto s prozornim okencem tako, da se je na brzojavki videl naslov na župana. S to kuverto je fant prišel brez posebnih težav skozi vse straže nogometnih in drugih velikih športnih prireditev.

Skoda je tega fanta le, da je s to imenito zvijačo uspeval samo nekaj mesecev, kajti nazadnje so ga le potuhli in sedaj je konec njegovega iznajdljivega domisleka.

Neki čistilec oken v New Yorku se je po trudapolnem delu vsedel na stopnice hiše, kjer je delal, da se malo odpočije. Ker je bilo toplo, je mož zadel. Ko je zaspal, mu je klobuk zdrknil z glave in padel narobe na tla poleg njega.

Po dveh urah spanja se je mož spet zbudil in v svoje največje začudenje opazil, da se je med tem časom v njegovem klobuku nabralo za več kot deset dolarjev drobiža.

ZAHVALA

Iskreno se zahvaljujemo vsem darovalcem vencev in cvetja, govornikom, pevcom in vsem, ki so spremili našega

EDITA JAZBINŠKA

na dolsko pokopališče.

Družina Jazbinšek

ZAHVALA

Ob nenadni in nenadomestljivi izgubi mojega dobrega moža in zatega ateka

DRNOVSKA JOZETA

se iskreno zahvaljujem vsem, ki so ga tako lepo počastili, mu darovali vence in cvetja, ga v tako polnem številu spremili na njegovi zadnji poti. Posebna hvala vsem organizacijam, govornikom, pevcom, godbi, Bronji in Egonu ter drugim sosedom, ki so naju v teh težkih trenutkih tolažili in nama pomagali. Še enkrat vsem prav prisrčna zahvala.

Medija, Izlake, 23. X. 1953.

Neutolažljiva žena Anica in sin Vladimir

ter ostalo sorodstvo

OSEBA, ki je izgubila denar v pisarni Zavoda za soc. zavarovanje (OLO Trbovlje), naj se zglasti tamkaj med uradnimi urami.

POCENI PRODM dobro ohranjeno spalnico iz trdega lesa. Naslov v upravi lista.

Obveščamo naše kupce in podjetja, s katerimi smo imeli poslovne stike, da se je podjetje

„ŽITO“ podružnica Celje

ukinila zaradi decentralizacije.

Ustanovilo se je novo podjetje

„ŽITAR“

podjetje za odkup, nakup in prodajo žita in mlevskih izdelkov

CELJE, STANETOVA ULICA 4

s skladišči Celje, Mariborska cesta 13, Trbovlje in Šmartno ob Paki.

Prevzete naloge trgovanja z žitaricami in moko ostanejo neizpremenjene. Prosimo, da se odslej vsi obračajo na naš novi naslov!

Podjetje »ŽITAR«, Celje